

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἰουνίου 1931

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 172

ΝΟΜΟΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ ἐντύπων ἐν γένει.

Ἄρθρον 4.—

Περὶ τύπου, προσβολῶν τῆς τιμῆς ἐν γένει καὶ ἄλλων σχετικῶν ἀδικημάτων.

Νόμος 5060

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας:

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ ἐλευθερία τοῦ τύπου καὶ ἡ διάδοσις τῶν προϊόντων αὐτοῦ ὑπόκειται μόνον εἰς τοὺς διὰ τοῦ παρόντος νόμου τιθεμένους περιορισμούς.

2. Αἱ περὶ τύπου καὶ ἐντύπων διατάξεις τοῦ νόμου τούτου ἐφαρμόζονται ἐπὶ παντός προϊόντος προερχομένου ἐκ τυπογραφίας ἢ οἰοῦντοτε ἄλλου μηχανικοῦ ἢ χημικοῦ μέσου χρήσιμου πρὸς πολλαπλασιασμόν ἢ διάδοσιν χειρογράφων, εἰκόνων, παραστάσεων μετὰ ἢ ἄνευ σημειώσεων ἢ μουσικῶν ἔργων μετὰ κειμένου ἢ ἐπεξηγήσεων ἢ ρωνογραφικῶν πλாகῶν.

3. Τὰ τοῦ κινηματογράφου δὲν διέπονται ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 2.

1. Ὡς δημοσίεσις ἐντύπου θεωρεῖται ἡ διανομὴ, πώλησις, καθὼς καὶ ἡ εἰς δημόσιον μέρος ἢ ἐν δημοσίᾳ συναθροίσει ἢ εἰς μέρος προσιτὸν εἰς τὸ κοινὸν τοιχοκόλλησις ἢ ἔκθεσις παντὸς ἐντύπου.

2. Ἀδίκημα τοῦ τύπου ὑπάσχει ὅταν λάβῃ χώραν ἢ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον δημοσίευσίς.

Ἄρθρον 3.

Ἡ κατάχρησις τῆς ἐλευθεροτυπίας πρὸς ἐκτέλεσιν κακούργηματός τινος ἢ πλημμελήματος ἀποτελεῖ ἰδιαιτέραν ἐπιβαρυντικὴν αἰτίαν. Εἰς τοιαύτας περιπτώσεις ὅσας ὁ νόμος ἐπιβάλλει διαξυστικῶς στερητικὴν τῆς ἐλευθερίας ἢ χρηματικὴν ποινὴν, ἢ διὰ τοῦ τύπου τέλεσις τοῦ ἀδικήματος ἐπίσφει ἀμφοτέρως τὰς ποινάς.

1. Παν ἐντυπον δημοσιευόμενον κατὰ τὸ ἄρθρον 2 πρέπει νὰ περιέχῃ τὸ ὄνομα καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ τυπογράφου ἐπὶ χρηματικῇ ποινῇ κατ' αὐτοῦ δρχ. 5,000—10,000.

2. Ἐν ὑπογραπῇ ἐντὸς ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς προηγουμένης καταδίκης δύναται γὰ ἐπιβληθῇ καὶ φυλάκισις μέχρι δύο μηνῶν.

3. Ἡ ἐν γνώσει δῆλωσις ψευδοῦς ὀνόματος λογίζεται ὡς ἰδιαιτέρα ἐπιβαρυντικὴ περίπτωσης.

4. Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν ἐντύπων ἅτινα χρησιμεύουσιν εἰς τὴν ἄσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος ἢ ἐμπορίου, εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ οἰκογενειακοῦ ἢ πολιτικοῦ ἢ κοινωνικοῦ βίου, οἷον ἀγγελιῶν, τιμολογίων, ἐμπορικῶν ἐγκυκλίων, ἐπισκεπτηρίων κλπ. ὡσαύτως δὲ ἐκλογικῶν καὶ πολιτικῶν δελτίων ἢ διαγγελλμάτων, ἀλλὰ μόνον ἐφ' ὅσον τὰ τελευταῖα ταῦτα φέρουσι γνησίαν τὴν ὑπογραφήν ἐνὸς τῶν ὑποψηφίων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περιοδικὸς τύπος.

Ἄρθρον 5.

1. Αἱ ἐφημερίδες καὶ πάντα ἐν γένει τὰ εἶτε κατὰ μῆνα εἶτε ἐν βραχυτέροις, ἔστω καὶ μὴ τακτικοῖς, διαστήμασιν ἐκδιδόμενα ἄντυπα πρέπει νὰ περιέχωσιν εἰς ἕκαστον φύλλον ἢ ἄντιτυπον ἐν γένει, πλὴν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 4 ὀνόματος καὶ τῆς κατοικίας τοῦ τυπογράφου, καὶ τὸ ὄνομα καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ ἐκδότης ἢ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς ἐφημερίδος ἢ τοῦ περιοδικοῦ.

2. Διὰ πᾶσαν παράδοσιν ἐπιβάλλεται εἰς τὸν τυπογράφον χρηματικὴ ποινὴ 100—5000 δραχμῶν. Διὰ τὴν ἐν γνώσει δὲ δῆλωσιν ψευδοῦς ὀνόματος ἐπιβάλλεται φυλάκισις μέχρι δύο ἐβδομάδων καὶ χρηματικὴ ποινὴ μέχρι 10000 δραχμῶν.

Ἄρθρον 6.

1. Διευθυντὴς ἢ ἐκδότης ἐφημερίδος ἢ περιοδικοῦ συγγράμματος δύναται νὰ εἶνε μόνον ὁ πολίτης Ἕλλην οἰοῦντοτε φύλου ὁ συμπληρώσας τὸ 21 ἔτος τῆς ἡλικίας του καὶ μὴ ἔσσεσθαι τῶν πολιτικῶν αὐτοῦ δικαιωμάτων διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως.

2. Ὁ παραβάτης τιμωρεῖται διὰ χρηματικῆς ποινῆς 1000—30 χιλιάδων δραχμῶν.

3. Διὰ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως διατάσσεται συγχρόνως καὶ ἡ ἀπαγόρευσις τῆς περαιτέρω ἐκδόσεως τῆς ἐφημερίδος.

4. Διευθυντὴς, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος νόμου, εἶνε ὁ διευθύνων τὴν σύνταξιν τῆς ἐφημερίδος ἢ τοῦ περιοδικοῦ, ἐκδότης δὲ ὁ διευθύνων τὴν ἐπιχείρησιν τῆς ἐκδόσεως.

Περὶ ἐκφωνήσεως ἐντύπων.

"Άρθρον 7.

1. Ἡ πώλησις, ἡ διανομὴ χειρογράφων ἢ ἐντύπων εἰς τὰς δόδους καὶ δημοσίους τόπους εἶνε ἐλευθέρη.

2. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐν δημοσίῳ τόπῳ ἢ ὁδῷ ἐκφωνήσις τίτλων αἰσχυρῶν, ἐξυδριστικῶν ἢ δυσφημιστικῶν καθ' ἑνὸς ἢ πλείονων προσώπων, ἢ εἰδήσεων μὴ ἀναγραφομένων ἐν τῷ ἐντύπῳ ἢ ἀναγραφομένων μὲν, ἀλλὰ κατὰ τρόπον δυνάμενον νὰ διαταράξῃ τὴν κοινὴν ἡσυχίαν.

2. Οἱ παραβάται τιμωροῦνται διὰ προστίμου ἑκατὸν μέχρι 1000 δραχμῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ ἐπανορθώσεων.

"Άρθρον 8.

1. Ὁ Διευθυντὴς ἐφημερίδος ἢ περιοδικοῦ, ἢ ἐν ἐλλείψει τούτου, ὁ ἐκδότης ἢ ἰδιοκτήτης, ἀνεξαρτήτως πάσης ἄλλης ποινικῆς ἢ ἀστικῆς εὐθύνης, ἣν συνεπάγεται τὸ δημοσίευμα τοῦ φύλλου αὐτοῦ, ὀφείλει ἐπὶ ποινῇ χρηματικῇ δραχμῶν 1000 ἕως 50.000 νὰ καταχωρῇ δωρεὰν πᾶσαν ὑπὸ δημοσίῳ ὑπαλλήλου ἢ τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας γινομένην ἐπανόρθωσιν ἀναγραφεισῶν ἐν τῇ ἐφημερίδι ἢ τῷ περιοδικῷ δημοσιεύσεων, ἀναγομένων εἰς πράξεις τῶν καθυκόντων τοῦ ὑπαλλήλου, ἀδιακρίτως ἀν τὸ δημοσίευμα προέρχεται ἐκ τῆς διευθύνσεως τῆς ἐφημερίδος, εἴτε ἐξ οἰουδήποτε τρίτου.

Ἡ ἐπανόρθωσις καταχωρίζεται εἰς τὸ ἡμέσως ἐπόμενον ἢ τὸ βραδύτερον εἰς τὸ μεθεπόμενον ἀπὸ τῆς παραλαβῆς φύλλον τῆς ἐφημερίδος ἢ τοῦ περιοδικοῦ, δι' ὁμοίων τυπογραφικῶν στοιχείων καὶ ἐν τῇ αὐτῇ θέσει, ἐν ἣ κατεχωρήθη τὸ προκαλέσαν ταύτην δημοσίευμα ἄνευ οὐδεμιᾶς δὲ παρεμβολῆς ἢ παραλείψεως.

2. Ἐφ' ὅσον τὸ δημοσίευμα θίγει καὶ προσωπικῶς τὸν δημοσίον ὑπάλληλον, ἔχει οὗτος ἐπιπροσθέτως καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἀπαντήσεως κατὰ τὸ ἐπόμενον ἄρθρον.

3. Ἡ ἐπανορθωσις δέον νὰ ᾖ υπογεγραμμένη πρὸς τοῦ ἀποστολέως καὶ νὰ μὴ ὑπερβαίνει τὴν ἔκτασιν τοῦ ἀνασκευαζομένου δημοσιεύματος, ἐκτὸς ἀν ὁ Εἰσαγγελεὺς τῶν Πρωτοδικῶν τοῦ τόπου τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐφημερίδος ἢ τοῦ περιοδικοῦ, ἢ ὁ Εἰρηνοδίκης, ἀν ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ δὲν εἰδρῆ Εἰσαγγελεὺς, ἤθελεν ἄλλως ἀποφασίσαι κατ' αἴτησιν τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου ἢ τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἐφημερίδος, ὑποβαλλομένην ἐντὸς 24 ὥρων ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῆς ἐπανορθώσεως. Δὲν δύναται ὅμως ὁ Εἰσαγγελεὺς ἢ ὁ Εἰρηνοδίκης ν' ἀποφασίσῃ τὴν ὑπερέβασιν τοῦ διπλασίου τῆς ἐκτάσεως τοῦ ἀνασκευαζομένου ἄρθρου.

4. Ὁ Διευθυντὴς, ἐκδότης ἢ ἰδιοκτήτης δύναται νὰ ἀρνήσῃ τὴν καταχώρησιν τῆς ἐπανορθώσεως 1) ἐὰν αὕτη περιέχῃ ἐκφράσεις προφανῶς δυσφημιστικὰς ἢ ἀποτελοῦσας ἀξιοποιον προᾶξιν καὶ 2) ἀν πρὸς τὴν ἀπὸ τῆς καταχώρισεως τοῦ δημοσιεύματος διάστημα μὴνὸς διὰ τὴν ἡμεδαπὴν, ἢ τριῶν μηνῶν ὁσάκις ὁ αἰτῶν τὴν ἐπανόρθωσιν διέτριβεν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν ἀρνήσεως πρὸς καταχώρισιν ὑποχρεοῦται ὁ ἐκδότης ἢ διευθυντὴς, ἐντὸς προθεσμίας τριῶν ἡμερῶν, νὰ καταθέσῃ τὴν ἐπανόρθωσιν, μετὰ τῶν λόγων ἐφ' ὧν στηρίζει τὴν ἀρνήσιν παρὰ τῷ οἰκείῳ Εἰσαγγελεῖ τῶν πρωτοδικῶν, ἢ ὅπου δὲν ὑπάρχει τοιοῦτος παρὰ τῷ Εἰρηνοδίκῃ, οὗτος δὲ δικαιούται νὰ προβῇ εἰς οἰκονομικὴν ἢ ἐνδεὲς κρίνει τροποποιήσιν τοῦ δημοσιεύματος. Ἡ μετὰ τοῦτο ἀρνήσις πρὸς καταχώρισιν ἀποτελεῖ ἐπιβουλητικὴν αἰτίαν.

5. Ἡ δίωξις τοῦ ἀδικήματος γίνεται κατ' ἐγκλήσιν τοῦ αἰτησάμενου τὴν ἐπανόρθωσιν.

6. Ἄν μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς ἐπανορθώσεως, ἡ ἐφημερίς ἢ τὸ περιοδικὸν προβῇ εἰς νέον δημοσίευμα τὸ αὐτὸ ἔχον ἀντικείμενον καὶ θίγον καὶ πάλιν τὸν αὐτὸν δημοσίον ὑπάλληλον, ὑποχρεοῦται εἰς δημοσίευσιν, κατὰ τ' ἀνωτέρω, νέας ἐπανορθώσεως, ἥς ἡ ἔκτασις δύναται νὰ φθάσῃ τὸ διπλάσιον, καὶ κατ' ἀπόφασιν τοῦ Εἰσαγγελεὺς ἢ τοῦ Εἰρηνοδίκου, κατὰ τὰς ἀνωτέρω διακρίσεις, τὸ τριπλάσιον τοῦ δημοσιεύματος. Ἐν ἀρνήσει ἢ περίπτωσιν αὕτη θεωρεῖται ὡς ἰδιαιτέρως ἐπιβουλητικὴ αἰτία τῆς ποινῆς.

7. Ἐπὶ πλείονων παραβάσεων, εἰς τὸ αὐτὸ ἢ ἄλλο δημοσίευμα ἀναγομένων, δὲν ἐφαρμόζονται οἱ ὅροι τῶν ἀρθρῶν 109 καὶ 110 τοῦ Ποιν. Νόμου, ἀλλ' ὁ ἐνοχὸς ἐκτίει ἀθροιστικῶς τὰς ἐπιβληθείσας ποινάς.

"Άρθρον 9.

1. Πᾶς διευθυντὴς ἐφημερίδος ἢ περιοδικοῦ, ἢ ἐν ἐλλείψει τούτου ὁ ἐκδότης ἢ ὁ ἰδιοκτήτης, ὀφείλει ἐπὶ ποινῇ χρηματικῇ δραχμῶν 500 μέχρις 20.000, μὴ ἀποκλειομένης πάσης ἄλλης ποινικῆς ἢ ἀστικῆς εὐθύνης καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ παθόντος, νὰ καταχωρῇ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἢ ἐν τῷ ἡμέσως ἐπόμενῳ φύλλῳ, ἐὰν δὲν ἐξεδῇ τοιοῦτο πρὸ τῆς παρελεύσεως τριῶν ἡμερῶν, δι' ὁμοίων τυπογραφικῶν στοιχείων καὶ ἐν τῇ αὐτῇ θέσει, ἐν ἣ κατεχωρήσθη τὸ προκαλέσων ταύτην δημοσίευμα καὶ ἄνευ παρεμβολῶν ἢ παραλείψεων τὴν ἀπάντησιν παντὸς ἰδιώτου, φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου, ὅπως δὴποτε κατονομασθέντος ἢ ὑποδειχθέντος ἐν τῷ περιοδικῷ ἢ τῇ ἐφημερίδι, ἐπὶ τῶν διαλαμβανομένων ἐν τῷ σχετικῷ δημοσίευσματι, εἴτε τοῦτο προέρχεται ἐκ τῆς διευθύνσεως εἴτε ἐκ μέρους τρίτου. Πᾶσα παρεμβολὴ ἢ παράλειψις κατὰ τὴν καταχώρισιν τῆς ἀπαντήσεως ἐπισύρει τὰς συνεπείας τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 8.

2. Ἡ ἀπάντησις δύναται νὰ γίνῃ καὶ ὑπὸ τινος τῶν κατ' ὀνόματι, ἀνώνυμων, ἀδελφῶν ἢ συγγενῶν, ἐὰν ὁ καθ' οὗ τὸ δημοσίευμα ἀποβιβάσῃ πρὸ τῆς παρελεύσεως τῆς ἀνὰ προθεσμίαν. Ἡ παρὰ τινος τῶν συγγενῶν τούτων ἀσκήσις τοῦ προκειμένου δικαιώματος μετὰ τὴν γενομένην δημοσίευσιν τῆς ἀπαντήσεως αἰρεῖ τὸ αὐτὸ δικαίωμα ὡς πρὸς τοὺς λοιπούς.

3. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρ. 3 ἕως 6 τοῦ προηγούμενου ἄρθρου.

4. Ὁ εἰς ἀπάντησιν δικαιούμενος ἰδιώτης ὡς καὶ ὁ ἔχων τὸ δικαίωμα τῆς ἐπανορθώσεως δημοσίου ὑπαλλήλου δικαιούται προσέτι, παριστάμενος ὡς πολιτικῶς ἐνῆλον κατὰ τὴν ἐπὶ ἀκροατηρίου δίκην, νὰ αἰτησῇ, τίτλῳ πολιτικῆς ἀπαιτήσεως ἐπὶ τῷ ἀδικήματι τούτῳ, εἰσαγομένης νομίμως ἐνώπιον τοῦ Ποινικοῦ Δικαστηρίου ἄνευ προεκνομοποιήσεως ἀγωγῆς, ὅπως ὁ διευθυντὴς, ἐκδότης ἢ ἰδιοκτήτης ὑποχρεωθῇ δικαστικῶς εἰς ἐκτέλεσιν τῆς καταχώρισεως τῆς ἀπαντήσεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρου 882. Πολ. Δικονομίας, τῆς ἐν αὐτῷ χρηματικῆς ποινῆς αὐθαιρέτως εἰς τὸ δεκαπλῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Περὶ προκλήσεως εἰς πλημμελήματα ἢ κακούργηματα.

"Άρθρον 10.

1. Ὁ δημοσίᾳ καθ' οἰονδήποτε τρόπον προκαλῶν ἢ διεγείρων εἰς διάπραξιν κακούργηματος ἢ πλημμελήματος, τιμωρεῖται διὰ φυλάκισιν μέχρι τριῶν ἐτῶν ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι πενήντα χιλιάδων δραχμῶν.

Ἐὰν ἡ προκλήσις ἢ διέγερσις ἀποβλέπῃ εἰς διάπραξιν ληστείας, ἀνθρωποκτονίας, ἐκδράσεως καὶ ἐμπερησμοῦ ἐπιβάλλεται φυλάκισις τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν.

2. Ὁ δημοσία καθ' οἰονδήποτε τρόπον ἐγκωμιάζων διαπραχθέν κακούργημα ἢ πλημμέλημα καὶ ἐκθέτων οὕτως εἰς κίνδυνον τὴν δημοσίαν τάξιν, τιμωρεῖται διὰ φυλάκισις μέχρι ἐνὸς ἔτους ἢ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι πεντήκοντα χιλιάδων δραχμῶν.

Ἄρθρον 11.

Ὁ δημοσία καθ' οἰονδήποτε τρόπον προκαλῶν ἢ διεγείρων εἰς ἀπειθείαν κατὰ τῶν νόμων ἢ νομίμων διαταγμάτων τῆς Κυβερνήσεως ἢ ἐναντίον ἄλλων νομίμων διαταγῶν τῆς Ἀρχῆς τιμωρεῖται διὰ φυλάκισις μέχρι τριῶν ἐτῶν ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι ἑκατὸν χιλιάδων δραχμῶν.

Ἄρθρον 12.

1. Ὁ καθ' οἰονδήποτε τρόπον ἐκ προθέσεως προκαλῶν ἢ διεγείρων πρόσωπον ὑπηρετοῦν ἐν τῷ στρατῷ τῆς ξηρᾶς ἢ τῆς θαλάσσης ἢ ἐν τῇ ἀεροπορίᾳ εἰς παράβασιν ὑπηρεσιακῆς τινὸς υποχρεώσεως τιμωρεῖται διὰ φυλάκισις μέχρι 3 ἐτῶν ἢ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι ἑκατὸν χιλιάδων δραχμῶν.

2. Μὲ τὴν αὐτὴν ποινὴν τιμωρεῖται ὅστις ἐκ προθέσεως προκαλεῖ ἢ διαγείρει πρόσωπον ὑποκείμενον εἰς στρατεύσιν ὅπως, καλούμενον εἰς τὸν στρατὸν, μὴ ὑπακούσῃ εἰς τὴν πρόσκλησιν.

3. Ὁ ἐν καιρῷ πολέμου διαπράττων τὰς ἐν ταῖς προηγουμέναις παραγράφαις πράξεις τιμωρεῖται διὰ φυλάκισις τοῦλάχιστον δύο ἐτῶν καὶ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι ἑκατὸν χιλιάδων δραχμῶν.

4. Αἱ ἐν παραγράφῳ α', β' καὶ γ' τοῦ παρόντος ἄρθρου ποιναὶ ἐπιβάλλονται ἐὰν ἡ πράξις δὲν τιμωρεῖται βαρύτερον κατ' ἄλλην τινὰ διάταξιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Περὶ δημοσιεύσεως ψευδῶν εἰδήσεων.

Ἄρθρον 13.

1. Εἰς φυλάκισιν τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν ἢ εἰς χρηματικὴν ποινὴν μέχρι τεσσαράκοντα χιλιάδων δραχμῶν καταδικάζεται ὅστις καθ' οἰονδήποτε τρόπον διασπείρει ἐν γνώσει ψευδεῖς εἰδήσεις ἢ φήμας ἐπιτηδεύας νὰ φέρωσιν ἀνησυχίαν ἢ φόβον εἰς τοὺς πολίτας ἢ νὰ ταράξωσιν τὴν δημοσίαν πίστιν.

2. Ὅστις διαδίδει διὰ τοῦ τύπου εἰδήσεις ἢ φήμας περὶ παρασκευαζομένου σπασμαστικοῦ κινήματος ἐν τῷ στρατῷ, Ναυτικῷ ἢ τῇ Ἀεροπορίᾳ, αἵτινες ἔχουσιν ἢ διὰ διαφυσθῆναι ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργείου δι' ἐπίσημου ἀνακοινωθέντος, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν μέχρι τριῶν μηνῶν ἢ μὲ χρημ. ποινὴν δραχμῶν 5.000—50.000 ἢ καὶ μὲ ἀμφοτέρους τὰς ποινὰς ταύτας. Μένει ἐν τοῦτοις ἀτιμώρητος ἡ πράξις ἐὰν τὴν εὐθύνην τῆς δημοσιεύσεως ἀνέλαβεν ἐν τῶν ἐν τῇ Βουλῇ ἀνεγνωρισμένων πολιτικῶν κομμάτων διὰ δηλώσεως πρὸς τὸν ἀρμοδίον Εἰσαγγελέα διὰ τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς διαβιβαζομένης.

3. Μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον ἐνὸς μηνὸς καὶ χρηματικὴν ποινὴν μέχρι πεντήκοντα χιλιάδων δραχμῶν τιμωρεῖται ὅστις, ἀπὸ προθέσεως ὑποτιμήσεως τοῦ ἐθνικοῦ νομισματός, ἐκθέτει, διαδίδει ἢ ὑποστήριζει καθ' οἰονδήποτε τρόπον γεγονότα δυνάμενα νὰ κλονίσωσι τὴν πίστιν εἴτε ἐν τῇ ἡμεδαπῇ εἴτε ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ πρὸς τὸ νόμισμα τοῦτο.

Ἄρθρον 14.

Μὲ τὴν ποινὴν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου παρ. 1 τιμωρεῖται ὅστις ἐν γνώσει διὰ τοῦ τύπου δημοσιεύει πλαστὰ κείμενα ἢ ἔγγραφα ἀποδιδόμενα εἰς τινὰ ἢ γνήσια τοιαῦτα ἀλλὰ μὲ ἡλωμένον τὸ περιεχόμενον αὐτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Περὶ ἐξυβρίσεως κατὰ τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας καὶ τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων.

Ἄρθρον 15.

1) Ὅστις ἐπιβάλλει χεῖρα ὑβριστικὴν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον δύο ἐτῶν.

2) Ὅστις ἐξυβρίζει ἢ δυσφημεῖ δημοσίᾳ τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν 3 μηνῶν μέχρι 2 ἐτῶν.

Ἄρθρον 16.

1) Ὅστις δι' ἀγορεύσεων, φωνασκιῶν ἢ ἀπειλῶν εἰς δημόσια μέρη ἢ εἰς δημοσίας συναθροίσεις ἢ δι' ἐγγράφων ἢ ἐν τύπων διανεμομένων, πωλουμένων ἢ τοιχοκολλουμένων εἰς δημόσια μέρη ἢ εἰς δημοσίας συναθροίσεις ἐξυβρίζει καὶ ἐξευτελίζει τὴν Βουλὴν ἢ τὴν Γερουσίαν, τιμωρεῖται διὰ φυλάκισις ἐνὸς μέχρις ἑξ μηνῶν καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς 500-50.000 δραχμῶν.

2) Ἡ καταδίωξις γίνεται κατ' ἀπόφασιν τοῦ Νομοθετικοῦ Σώματος δι' αἰτήσεως ἀποστελλομένης διὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης πρὸς τὸν παρὰ Πλημμελειοδικαίᾳ Εἰσαγγελέα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Περὶ ἀξιοποίνων πράξεων κατὰ ξένων Ἐπικρατείων.

Ἄρθρον 17.

1) Ὁ καθ' οἰονδήποτε τρόπον προσβάλλων δημοσίᾳ τὴν τιμὴν ἀρχηγοῦ ξένου Κράτους, χλευάζων ἢ δυσφημῶν αὐτὸν, τιμωρεῖται διὰ κρατήσεως μέχρις ἑξ μηνῶν καὶ πρόστιμου δραχμ. 5.000—50.000 ἢ καὶ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων.

2) Καταδίωξις χωρεῖ μόνον συνεπείᾳ ἐγκλήσεως τῆς ξένης Κυβερνήσεως ἢ ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν.

3) Αἱ ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ἀναφερόμεναι πρόσδολαι τῆς τιμῆς παραγράφονται ἐν διαστήματι ἑξ μηνῶν, ἢ δὲ ἀπόδειξις τῆς ἀληθείας δὲν ἐπιτρέπεται.

Ἄρθρον 18.

Ὁ καθ' οἰονδήποτε τρόπον ὑβρίζων, χλευάζων ἢ δυσφημῶν Κυβέρνησιν ἢ διαπεπιστευμένον παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Δημοκρατίᾳ Πρεσβευτὴν ἢ ἕτερον διπλωματικὸν χαρακτῆρα ἔχοντα πληρεξούσιον ἢ ἀπεσταλμένον ξένου Κράτους τιμωρεῖται μὲ κράτησιν μέχρις 6 μηνῶν ἢ μὲ πρόστιμον δραχμ. 2.500-25.000 ἢ καὶ μὲ ἀμφοτέρας τὰς ποινὰς ταύτας. Ἡ καταδίωξις χωρεῖ ἐγκλήσει τοῦ παθόντος ἢ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ ἢ ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν. Ἡ διάταξις τῆς τρίτης παραγράφου τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἔχει καὶ ἐν προκειμένῳ ἐφαρμογὴν.

Ἄρθρον 19.

Μὲ κράτησιν τὸ πολὺ ἑξ μηνῶν ἢ μὲ πρόστιμον τὸ πολὺ 10 χιλιάδων δραχμῶν τιμωρεῖται, ὅστις δημοσίως καὶ πρὸς ἐκδήλωσιν μίσους ἢ περιφρονήσεως ἀφαιρεῖ ἢ ὀλῶπτει ἢ ὅπωςδήποτε περιυβρίζει ἐμβλημα ἢ σύμβολον τῆς κυριαρχίας ξένου τινὸς Κράτους τελούντος ἐν εἰρήνῃ μετὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀνεγνωρισμένου ὑπ' αὐτῆς. Ἡ καταδίωξις χωρεῖ μόνον ὅπως καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Περὶ δυσφημίσεως καὶ συκοφαντικῆς δυσφημίσεως.

Ἄρθρον 20.

Περὶ δυσφημίσεως.

1) Ὅστις ἰσχυρίζεται ἐνώπιον τρίτου ἢ διαδίδει περὶ τινος ὠρισμένον γεγονὸς τὸ ὅποιον δύναται νὰ βλάψῃ τὴν τιμὴν ἢ τὴν ὑπόληψιν αὐτοῦ τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν μέχρι τριῶν ἐτῶν ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς 5 χιλιάδων μέχρι 50 χιλιάδων δραχμῶν ἢ καὶ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων.

2) Ἀποδεικνύων ὁ κατηγορούμενος τὴν ἀλήθειαν τοῦ ἰσχυρισμοῦ ἢ τῆς διαδόσεως μένει ἀτιμώρητος, ἐφ' ὅσον ἡ δυσφήμισις ἐπράχθη κατὰ δημοσίου ὑπαλλήλου καὶ διὰ τὰ δημόσια αὐτοῦ καθήκοντα. Δὲν ἐπιτρέπεται ὅμως ν' ἀποδείξῃ τὴν ἀλήθειαν ἐὰν τὸ περὶ οὗ ὁ ἰσχυρισμὸς ἢ ἡ διάδοσις γεγονὸς ἀνάγνηται ἀποκλειστικῶς εἰς τὸν οἰκογενειακὸν ἢ ἰδιωτικὸν βίον τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου καὶ ἐξηγῆθῃ ἐπὶ τῷ μοναδικῷ σκοπῷ δυσφημίσεως χωρὶς νὰ ἐξυπηρετῇ ποσῶς τὸ δημόσιον συμφέρον. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐπιτρέπεται ἡ ἀπόδειξις τῆς ἀληθείας ἐὰν τὸ ἀποδοθὲν ἢ διαδοθὲν γεγονὸς ἀποτελῇ ἀξιοποιῶν πρᾶξιν ἐκτὸς ἐὰν παρῇλθε χρόνος διπλάσιος τοῦ ἀπαιτουμένου διὰ τὴν παραγραφὴν τῆς.

3) Ἡ ἀπόδειξις τῆς ἀληθείας διεξάγεται μόνον ἐπ' ἀκροατηρίου, ἐφαρμόζονται δὲ κατὰ τὰ λοιπὰ τὰ ἄρθρα 309 ἕως 312 καὶ 314 ἐδ. β' Ποιν. Δικον., τῶν ἐν αὐτοῖς προθεσμιῶν συντεταγμένων.

4) Ἡ πλήρης καὶ ἄνευ ὁρῶν ἀνάκλησις τῶν λεχθέντων ὡς ἀναληθῶν, συνοδευομένη ἀπὸ τὴν ἐκφράσιν τῆς λύπης τοῦ ἀνακαλοῦντος, γενομένη ὅποτεδήποτε, ἀλλὰ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἀποδεικτικῆς διαδικασίας, δύναται νὰ συνεπαγάγῃ ἐπιβολὴν μόνον χρηματικῆς ποινῆς μέχρι 10 χιλιάδων δραχμῶν. Ἐπὶ δυσφημίσεως κατὰ δημοσίου ὑπαλλήλου διὰ τὰ ἔργα τῆς ὑπηρεσίας τοῦ εἶναι δεκτὴ ἡ ἀνάκλησις ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους καὶ μέχρι πέρας τῆς ἀποδεικτικῆς διαδικασίας, δύναται δὲ ν' ἀγάγῃ καὶ εἰς τὴν ἀπαλλαγὴν τοῦ κατηγορουμένου ἀπὸ πάσης ποινῆς, ἐφ' ὅσον τὸ δικαστήριον ἀναγνωρίσῃ ὅτι ὁ κατηγορούμενος παρέρωθῃ εἰς τὴν πρᾶξιν ἀπὸ εὐγενῆ ἐλατήρια καὶ πρὸς ἐξυπηρετήσιν τοῦ δημοσίου συμφέροντος. Ἡ ἀνάκλησις δημοσιεύεται ἐν πάσῃ περιπτώσει δαπάνῃ τοῦ ἀνακαλοῦντος, ἐκκαθαριζομένη μετὰ τῶν δικαστικῶν ἐξόδων διὰ τῆς ἀποφάσεως, εἰς τρεῖς ἡμερησίας ἐφημερίδας ὀριζομένης ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου.

Ἄρθρον 21.

Περὶ συκοφαντικῆς δυσφημίσεως.

1) Ὅστις ἐν γνώσει τῆς ἀναληθείας ἰσχυρίζεται ἐνώπιον τρίτου ἢ διαδίδει περὶ τινος ὠρισμένον ψευδὲς γεγονὸς, τὸ ὅποιον δύναται νὰ βλάψῃ τὴν τιμὴν ἢ τὴν ὑπόληψιν αὐτοῦ, τιμωρεῖται διὰ φυλάκισις τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν καὶ χρηματικῆς ποινῆς 10 χιλιάδων μέχρις 100 χιλιάδων δραχμῶν, ἐφαρμόζονται δὲ καὶ αἱ διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 21 καὶ 23 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, ὡς ἐτροποποιήθη τὸ τελευταῖον διὰ τοῦ νόμου 2232 τοῦ 1920.

2) Ἐὰν ὁ ὑπαίτιος ἐτέλει ἐν ἀμφιβολίᾳ περὶ τῆς ἀναληθείας τῶν ἀποδοθέντων ἢ διαδοθέντων, ἡ ποινὴ μειοῦται εἰς τὸ ἥμισυ.

Ἄρθρον 21β'.

1. Ὅστις ἰσχυρίζεται ἐνώπιον τρίτου ἢ διαδίδει περὶ Ἀνω-

νόμου Ἑταιρείας ὠρισμένον γεγονὸς ἐν σχέσει πρὸς τὰς ἐπιχειρήσεις, τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν ἢ ἐν γένει τὰς ἐργασίας αὐτῆς ἢ πρὸς τὰ πρόσωπα τῶν διοικούντων ἢ διευθυνόντων ταύτην θυνάμενον νὰ βλάψῃ τὴν πρὸς τὴν Ἑταιρείαν ἐμπιστοσύνην τοῦ κοινοῦ καὶ ἐν γένει τὰς ἐπιχειρήσεις αὐτῆς τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἐνὸς ἔτους ἢ μὲ χρηματικὴν ποινὴν χιλίων μέχρις 100 χιλιάδων δραχμῶν.

2. Ἀποδεικνύων ὁ κατηγορούμενος τὴν ἀλήθειαν τοῦ γεγονότος ὅπερ ἰσχυρίσθη ἢ διέδωκε μένει ἀτιμώρητος. Ἡ ἀπόδειξις τῆς ἀληθείας διεξάγεται συμφώνως πρὸς τὴν παρ. 3 τοῦ ἁρθροῦ 20 τοῦ παρόντος νόμου.

3. Ἐὰν τὸ γεγονὸς ὅπερ ἰσχυρίσθη ἢ διέδωκεν ὁ κατηγορούμενος εἶναι ψευδές, διατελεῖ δὲ οὗτος ἐν γνώσει τῆς ἀναληθείας αὐτοῦ τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν ἢ χρηματικὴν ποινὴν 10 χιλ. μέχρις 100 χιλιάδων δραχμῶν, ἐφαρμόζομένων καὶ τῶν ἁρθρῶν 21 καὶ 23 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

4. Ἐὰν ὁ ὑπαίτιος ἐτέλει ἐν ἀμφιβολίᾳ περὶ τῆς ἀναληθείας τοῦ δυσφημιστικοῦ γεγονότος, ἡ ποινὴ μειοῦται εἰς τὸ ἥμισυ.

5. Ἡ δίωξις γίνεται κατ' ἐγκλησιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑταιρείας, δύναται δὲ νὰ γίνῃ καὶ αὐτεπαγγέλτως.

Ἄρθρον 22.

Ὁ προσβάλλων τὴν μνήμην τεθνεώτος εἴτε δι' ἐξυβρίσεως βαναύσου ἢ κακοδοῦλου εἴτε διὰ δυσφημίσεως ἢ συκοφαντίας τιμωρεῖται διὰ φυλάκισις ἐνὸς μηνὸς μέχρις ἑξ μηνῶν.

Ἄρθρον 23.

Ἐὰν τὰ προσαφθέντα ἢ διαδοθέντα εἶναι πρᾶξις ἀξιοποιῶν, ἔλαβε δὲ περὶ ταύτης χώραν δικαστικὴ δίωξις, ἀναστέλλεται ἡ ἐπὶ δυσφημίσει ἢ συκοφαντικῇ δυσφημίσει δίκη μέχρι πέραςτος αὐτῆς, μεθ' ἣν ἡ μὲν ἀλήθεια τῶν προσαφθέντων ἢ διαδοθέντων θεωρεῖται ἀποδεδειγμένη διὰ τῆς τελεσιδικίου καταδίκης, ἡ δὲ ἀναλήθεια διὰ τῆς τελεσιδικίου ἀθώωσης, τῆς στηριζομένης εἰς τὸ ὅτι δὲν ἀπεδείχθη ἡ παρὰ τοῦ κατηγορουμένου ἐκτέλεσις τῆς πράξεως.

Ἄρθρον 24.

Ἡ ἀπόδειξις τῆς ἀληθείας τοῦ ἐν τῇ δυσφημίσει (ἄρθρ. 20 καὶ 21) περιεχομένου γεγονότος δὲν ἀποκλείει τὴν ἐπὶ ἐξυβρίσει τιμώρησιν, ἐὰν ἡ ὑπαρξίς ἐξυβρίσεως προκύπτῃ ἐκ τοῦ τρόπου τῆς ἐκδηλώσεως ἢ ἐκ τῶν περιστάσεων, ὅφ' ἃς αὕτη ἔλαβε χώραν. Ὅσάκις ὅμως πρόκειται περὶ δυσφημίσεως δημοσίου ὑπαλλήλου διὰ τὰ δημόσια αὐτοῦ καθήκοντα, ἀποκλείεται καὶ ἡ ἐπὶ ἐξυβρίσει τιμώρησις.

Περὶ ἐξυβρίσεως.

Ἄρθρον 25.

1) Ὅστις, ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων τῆς δυσφημίσεως καὶ τῆς συκοφαντίας, προσβάλλει διὰ λόγου ἢ δι' ἔργου ἢ καθ' οἶονδήποτε ἄλλον τρόπον τὴν τιμὴν ἑτέρου τιμωρεῖται διὰ φυλάκισις μέχρις ἑξ μηνῶν ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι 10.000 δραχμῶν. Ἡ χρηματικὴ αὕτη ποινὴ δύναται νὰ ἐπιβληθῇ καὶ σὺν τῇ ποινῇ φυλάκισις.

2) Δύναται ὅμως ὁ ὑπαίτιος ν' ἀπαλλαγῇ πάσης ποινῆς, ἐὰν εἰς τὴν πρᾶξιν παρέρωθῃ ἐν δεδικαιολογημένης ἀγανακτήσεως ἐνεκα πράξεως τοῦ παθόντος ἐναντίον του ἢ τελευτήσης ἐνώπιόν του καὶ ἰδιαζόντως σκληρᾶς ἢ βαναύσου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

Προσβολαί ανέγκλητοι.

*Άρθρον 26.

1) Δυσμενείς κρίσεις περί έπιστημονικών, καλλιτεχνικών ή επαγγελματικών εργασιών ως και έκδηλώσεις λαμβάνουσιν χώραν προς έκτέλεσιν νομίμων καθηκόντων, προς άσκησιν νομίμου εξουσίας ή χάριν διαφυλάξεως (προστασίας) δικαιώματος ή έξ άλλου δεδικαιολογημένου ενδιαφέροντος ή εις αναλόγους περιπτώσεις, είναι τιμωρητέαι μόνον, εάν εκ του τρόπου τής έκδηλώσεως ή εκ των περιστάσεων ύφ' ας αυτή έλαβε χώραν, προκύπτει μοναδικός σκοπός εξυβρίσεως.

2) Η διάταξις αυτή δέν εφαρμόζεται όσάκις αι άνωτέρω κρίσεις και έκδηλώσεις περιέχουσι τά συστατικά στοιχεία τής έν άρθρω 21 πράξεως.

3) Δέν επιτρέπεται επίσης ποινική δίωξις επί εξυβρίσει, δυσφημίσει ή συκοφαντία ένεκεν έγγραφων προσαγομένων και άγορεύσεων γινομένων ενώπιον του δικαστηρίου υπό των δικών ή των αντιπροσώπων αυτών, έφ' όσον αι έν αυτάις έκφορές είναι, κατά την κρίσιν του δικαστηρίου, αναγκαίαι εις την υπεράσπισιν. Έν τούτοις δύναται νά εφαρμοσθώσι και αυτεπαγγέλτως αι διατάξεις των άρθρων 205 και 206 τής Πολιτικής και 387 τής Ποινικής Δικονομίας και 66 του Κώδικος περί δικηγόρων τής 5 Μαΐου 1926.

4) Αν ή δυσφημία ή εξύβρισις αυτή έχει σχέσιν προς την δίκην, δέν επιτρέπεται ποινική ούτε πολιτική άγωγή εις τους διαδίκους, εάν το Δικαστήριον δέν έπιληφθή τής τιμωρίας και δέν βεβαιώσῃ τή αξιόποινον τής πράξεως συμφώνως προς την προηγουμένην παράγραφον.

5) Επί δυσφημίσει όμως και εξυβρίσει γενομένη μόν ενώπιον του Δικαστηρίου, αλλά μη έχούση σχέσιν προς την δίκην, οι μόν τρίτοι έχουν πάντοτε δικαίωμα ποινικής και πολιτικής άγωγής, οι δέ διάδικοι και πληρεξούσιοι αυτών μόνον, εάν έπιφυλάξατο τούτο το Δικαστήριον.

6) Γενομένης εξυβρίσεως ή δυσφημίσεως κατά την έκδικασιν κάκουργήματος ή πλημμελήματος πραχθέντος διά του τύπου, εφαρμόζεται ή ειδική διάταξις του άρθρου 60 του παρόντος νόμου.

*Έγκλησις.

*Άρθρον 27.

1) Είς τας περιπτώσεις των άρθρων 20, 21, 22, 25 και 26 ή ποινική δίωξις χωρεί μόνον κατ' έγκλησιν.

2) Εάν ο παθών είναι δημόσιος υπάλληλος δικαιούνται διά τας περιπτώσεις των άρθρων 20 και 21 εις έγκλησιν και οι ιεραρχικώς προϊστάμενοι αυτού άσκούντες τούτο δι' αίτήσεως προς την Εισαγγελικήν Αρχήν.

3) Είς την περίπτωση του άρθρου 22 δικαίωμα προς έγκλησιν έχουν ο επίζήσας σύζυγος και τά τέκνα του τεθνεώτος, έν έλλείψει δέ τούτων οι γονείς και άδελφοί αυτού.

Δημοσίευσις τής αποφάσεως.

*Άρθρον 28.

1) Δύναται το Δικαστήριον νά διατάξη την δημοσίευσιν τής επί δυσφημίσει ή συκοφαντία καταδικαστικής αποφάσεως δαπάνη του καταδικασθέντος, έκκαθαριζομένη και εισπραττομένη μετά των δικαστικών έξόδων και τελών, εις όλολήρουν είτε έν περιλήψει, εις ήμερησίαν έφημερίδα ή ζυζυγμένης διά τής αποφάσεως, ουχι δέ πλείονας των τριών. Εάν ή δυσφημία ή συκοφαντία επράχθη διά του τύπου, ή δημοσίευσις τής

καταδικαστικής αποφάσεως διατάσσεται υποχρεωτικώς εις ήμερησίαν έφημερίδα, ως πλείονας των τριών ουχι όμως και των είκοσι όρίζει το δικαστήριον.

2) Τας υπό τής προηγουμένης παραγράφου διατασσομένης δημοσιεύσεις υποχρεούνται νά έκτελώσιν οι έκδότης των όριζομένων παρά του Δικαστηρίου έφημερίδων επί πληρωμή του δια τας λοιπάς δημοσιεύσεις καθωρισμένου αντίτιμου και έντός 5 ήμερών από τής άποστολής παρά του εισαγγελέως αντίγραφου τής αποφάσεως.

Η πληρωμή γενήσεται εκ του δημοσίου ταμείου κατά τας κειμένης διατάξεις και έκκαθαρίζεται εις βάρος του καταδικασθέντος μετά των λοιπών δικαστικών έξόδων. Έν άρνήσει οι ειρημένοι έκδότης τιμωρούνται με χρηματικήν ποινήν 500 μέχρι 10.000 δραχμών.

3) Ο έκδότης τής έφημερίδος ή του περιοδικού, έν οίς κατεχωρήσθη τή έφ' ή καταδική δημοσίευμα, όφείλει νά καταχωρίσῃ έν αυτοίς όλολήρουν την απόφασιν εις τή άμέσως έπόμενον φύλλον από τής λήψεως του έγγραφου του Εισαγγελέως και έν τή αυτή θέσει διά των αυτών στοιχείων, άλλως τιμωρείται με χρηματικήν ποινήν 1000 μέχρις 20.000 δραχμών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

Περί άσέμων δημοσιευμάτων.

*Άρθρον 29.

1) Όστις, προς τόν σκοπόν έμπορίας, ή διανομής ή δημοσίευσέως, παρασκευάζει, αποκτά, κατέχει, μεταφέρει, εισάγει εις τή Κράτος ή εξάγει, ή καθ' οιονδήποτε τρόπον τίθησιν εις κυκλοφορίαν έγγραφα, έντυπα, συγγράμματα, σχέδια, εικόνες, ζωγραφίας, έμβλήματα, φωτογραφίας, κινηματογραφικά ταινίας, ή άλλα αντικείμενα άσμενα οιονδήποτε είδους, όστις μεταχειρίζεται οιονδήποτε μέσον δημοσιότητος προς διευκόλυνσιν τής κυκλοφορίας ή του έμπορίου των αυτών άσέμων αντικειμένων, τιμωρείται διά φυλακίσεως τουλάχιστον ενός μηνός και διά χρηματικής ποινής 3.000 μέχρι 30.000 δραχμών ή διά τής έτέρας των ποινών τούτων. Έν υποτροπή δέ διά φυλακίσεως τουλάχιστον 6 μηνών και διά χρηματικής ποινής 4.000—40.000 δραχμών.

2) Διά τής καταδικαστικής αποφάσεως απαγγέλλεται και ή δήμευσις των έν τή άρθρω 1 τής έν Γενεύη υπογραφείσης συμβάσεως άναφερομένων αντικειμένων, ως και των τυπογραφικών και φωτογραφικών πλκων, τής καταστροφής αυτών ένεργουμένης έπιμελεία τής άστυνομικής αρχής, δαπάνη του καταδικασθέντος, ήτις και προσδιορίζεται κατ' άποκοπήν διά τής καταδικαστικής αποφάσεως και εισογάττεται συγχρόνως μετά των έξόδων και τελών διά γραμματίου παρακαταθήκης. Εάν τή έπιλήψιμον αντικείμενον άποτελή μέρος δημοσιεύματος περιέχοντος και μη έπιλήψιμα μέρη, δύναται το δικαστήριον, έφ' όσον είνε δυνατός ό περιορισμός, νά περιορίσῃ την δήμευσιν και καταστροφήν διά μόνον τή έπιλήψιμον μέρος. Η δήμευσις και καταστροφή του έν τή προηγουμένω έδαφίω αντικειμένου δύναται νά διαταχθῇ κατά την κρίσιν του δικαστηρίου και έν περιπτώσει άθώωσης, τής δαπάνης τής καταστροφής βαρυνούσης έν τούτῃ περιπτώσει τή Δημόσιον.

*Άρθρον 30.

Άσμενα κατά τας περιπτώσεις του προηγουμένου άρθρου θεωρούνται τά χειρόγραφα, έντυπα, εικόνες και λοιπά αντικείμενα, όσάκις συμφώνως προς τή κοινόν αίσθημα προσβάλλουσι τήν αιδώ. Δέν θεωρείται άσμενον τή έργον τέχνης ή επιστήμης πλὴν καθ' ήν περιπτώσιν προσφέρεται προς πώ-

λυσιν, πωλείται ή παρέχεται ειδικώς εις πρόσωπα ηλικίας κάτω των 18 ετών και προς σκοπούς άλλους εκτός της σπουδής. Προς χαρακτηρισμόν έργου τινός ως έργου τέχνης ή επιστήμης δύναται ο Εισαγγελέυς να προκαλέση συμβουλευτικήν γνώμοδότησιν πενταμελούς Επιτροπής, ήν διορίζει ούτος εκ παιδαγωγών, Καθηγητών της Ανωτάτης Σχολής των Καλών Τεχνών και μελών Συλλόγων προς προστασίαν της παιδικής ηλικίας ή όπου δεν υπάρχουν τοιαύτα πρόσωπα τριμελούς Επιτροπής εκ παιδαγωγών και λογίων.

*Άρθρον 31.

Οι κατηγορούμενοι κατά το άρθρον 29 εισάγονται ενώπιον του άρμόδιου Πλημμελειοδικείου δι' απ' ευθείας κλήσεως και άνευ προανακρίσεως. Προς εξακολούθωσιν μόνον συνενόχων δύναται να ενεργηθή προανάκρισις υπό του παρὰ Πλημμελειοδικαίως Εισαγγελέως.

*Εκδίαισις

*Άρθρον 32.

"Οστις ως διευθυντής ή εκδότης ή συντάκτης εφημερίδος ή περιοδικού συγγράμματος, επάγων ως άπειλήν την διά του τύπου δημοσίευσιν ειδήσεων ή άλλων περιστατικών δυναμένων να βλάψωσι την τιμήν, την υπόληψιν ή την περιουσίαν έτέρου, προτεπήθησε να περιποιήση εις έαυτόν ή άλλον τινά παράνομον όφελος τιμωρείται με φυλάκισιν τουλάχιστον τριών μηνών και με χρηματικήν ποινήν 50.000 έως 100.000 δραχμών. έπιφυλασσομένων των βαρύτερων όρισμών του Ποινικού Νόμου. Έν πάση περιπτώσει εφαρμόζονται τα άρθρα 21 και 23 του Ποινικού Νόμου, οιάδήποτε και άν ή ή έπιβληθείσα ποινή.

*Άρθρον 33.

Έπὶ των άδικημάτων α) της δι' άσέμων δημοσιευμάτων προσβολής των ήθών του άρθρου 29 του παρόντος β) των διά της καταχρήσεως της έλευθεροτυπίας εκτελουμένων άδικημάτων της έξυβρίσεως και δυσφημίσεως (άρθρα 20 και 21) και γ) της εκδίαισεως του προηγούμενου άρθρου δεν εφαρμόζονται διά τας χρηματικάς ποινάς οι κανόνες της διαδοχικής συρροής και του κατ' εξακολούθησιν άδικήματος, άλλ' έπὶ εκάστης άξιοποιήνου πράξεως επιβάλλεται ή προς ταύτην ανταποκρινόμενη κατ' ιδίαν ποινή, ώστε ο υπάιτιος κατ'ών εκτίει το άθροισμα των κατ' ιδίαν χρηματικών ποινών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Περί άπαγορεύσεως δημοσιεύσεων.

*Άρθρον 34.

1. Απαγορεύεται ή δημοσίευσις κατηγορητηρίου, βουλευμάτος ή παντός έγγραφου, άφορώντος εις την έπὶ πλημμελήματι ή κακουργήματι διαδικασίαν πριν ή ταύτα αναγνωσθώσιν έν δημοσίᾳ συνεδριάσει δικαστηρίου. Διά της παρούσης διατάξεως δεν θίγεται ή του άρθρου 11 παρ. 4 του ψηφίσματος της 16ης Δεκεμβρίου 1924 περί ανακρίσεως και έκδικάσεως άδικημάτων τινών υπό των Έφετών. Δέν κωλύεται έπίσης ή άδεία του άνακριτού και του Εισαγγελέως δημοσίευσις παντός έγγραφου εκ των άνωτέρω, γενομένη συμφώνως τη άνακρινώσει αυτού, ήτις δέον να παρέχεται προς πάσας τας εφημερίδας.

2. Απαγορεύεται ή δημοσίευσις εκθέσεως έν λεπτομερείαις ή έν περιλήψει της έπ' άχροατηρίῳ συζητήσεως έπὶ έξυβρίσει ή δυσφημίσει εις ήν δέν επιτρέπεται ή απόδειξις της αληθείας

ως και της έγκλήσεως, έτι δέ άπαγορεύεται ή δημοσίευσις εκθέσεων ιατροδικαστικών, ών το περιεχόμενον δύναται να προσβάλη τα χρηστά ήθη.

Έπίσης άπαγορεύεται ή δημοσίευσις όμοιας εκθέσεως έπὶ πολιτικής και ποινικής δίκης, εάν διατάχθῃ ή κεκλεισμένων των θυρών συζήτησις πλὴν εάν επιτρέψη τουτο το δικαστήριο.

3) Αρξάμενης ποινικής διώξεως ο άρμόδιος Εισαγγελέυς μετά σύμφωνον γνώμην του άνακριτού της ύποθέσεως δύναται να διατάξη την άπαγόρευσιν οιάσδήποτε δημοσίευσεως σχετικής προς την ενεργουμένην άνάκρισιν ή άλλην πράξιν της ποινικής διαδικασίας, ως και των φωτογραφιών των δραστῶν και των θυμάτων. Εάν ήξατο προεισαγωγική άνάκρισις, την άπαγόρευσιν εκδίδει μόνος ο Εισαγγελέυς. Η άπαγορευτική διάταξις ισχύει άφ' ής στιγμής δημοσιευθῇ εις άς εφημερίδας όοίσει ο Εισαγγελέυς, εφαρμοζομένης και ένταύθα της παραγράφου 2 του άρθρου 28.

4) Αί άνωτέρω διατάξεις δέν εφαρμόζονται έπὶ των άποφάσεων, αίτινες δύναται πάντοτε να δημοσιευθώσιν. Η κακόβουλος δημοσίευσις όμως παλαιάς άποφάσεως ως και ή κακόβουλος κατ' επανάληψιν γινομένη δημοσίευσις προσφάτου άποφάσεως δέν άποκλείει την έπὶ δυσφημίσει καταδίωξιν και τιμωρίαν.

5) Απαγορεύεται ή δημοσίευσις της διασκέψεως του Δικαστηρίου και των ένόρκων.

6) Αί έπ' άχροατηρίου συζητήσεις έπὶ παινικών ύποθέσεων, αί εκδιδόμεναι έπ' αυτών άποφάσεις και αί έτυμηγορίαι των ένόρκων δύναται να σχολιασθώσι διά του τύπου μόνον μετά την δειστικήν περάτωσιν της δίκης. Πάν τοιοῦτο σχολιον, γινόμενον μετά την έγερσιν της ποινικής άγωγής και πρό της εκδόσεως της όριστικής και τελεσιδικού άποφάσεως άπαγορεύεται.

7) Έπὶ δικῶν περί διαζυγίου, και όταν έτι δέν άπηγορεύθῃ κατά την παράγρ. 2 υπό του δικαστηρίου ή δημοσίευσις εκθέσεως, επιτρέπεται μόνον ή δημοσίευσις 1) του όνόματος του έπαγγέλματος και της διευθύνσεως των διαδίκων και των μαρτύρων, 2) βραχείας εκθέσεως των νομικών ζητημάτων, αίτινα προϋτάθησαν και έλύθησαν, και των θεμάτων, έφ' ών ήκούσθησαν οι μαρτυρες, ουχι όμως και των καταθέσεων αυτών, 3) του διατακτικού της άποφάσεως του δικαστηρίου, 4) εκ των άγορεύσεων των δικηγόρων μόνον των καθάρως νομικών σημείων αυτών.

8) Οι παραβάται των άνωτέρω διατάξεων τιμωρούνται διά χρηματικής ποινής 1000—20.000 δραχμών.

*Άρθρον 35.

Πάσα υπό εφημερίδος ή περιοδικού δημοσίευσις περί ένεργείας υπ' αυτής οιουδήποτε λαχείου ή παροχής δώρων διά κληρώσεως τιμωρείται με φυλάκισιν μέχρι δύο μηνών και με χρηματικήν ποινήν 10.000 μέχρις 100.000 δραχμών.

*Άρθρον 36.

"Οστις ως συγγραφεύς ή εκδότης δημοσιεύει ή εκδίδει ως και όστις θέτει εις κυκλοφορίαν, είτε αυτοτελώς είτε εις τμήματα συνολικής τινός εκδόσεως έντυπα, συγγράμματα, εικόνες ή συμβολικάς παραστάσεις, δι' ών έξαίρονται ως κατορθώματα ή όπωσδήποτε περιγράφονται ο βίος ή αί πράξεις ληστῶν ή κλεπτῶν ή άλλων έγκληματιών, είτε πραγματικών, προσώπων, είτε φανταστικών, κατά τρόπον άμέσως ή έμμέσως έπιβλαβή διά τας ήθικάς άντιλήψεις του κοινού, έξαιρουμένων των φιλολογικῶν και φιλοσοφικῶν έργων ήμεδαπών και άλλολαπῶν άνεγνωρισμένης συγγραφικῆς αξίας, τιμωρείται διά φυλάκισις μέχρις ένός έτους και χρηματ. ποινής μέχρι 10.000 δραχμών, έν ύποτροπή δέ διά φυλάκισις τουλάχιστον 3

μηνών και χρηματικής ποινής 20.000 έως 50 χιλιάδων δραχμών. Έν ἑλλείψει τοῦ ὑπευθύνου συγγραφέως ἡ ἐκδότου τιμωρεῖται ὁ ἐκμεταλλεόμενος ἐν ἰδίῳ ὀνόματι τὸ τυπογραφεῖον ἐν τῷ ὁποίῳ ἐξετυπώθησαν τὰ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον δημοσιεύματα, ἡ δ' ὑπ' αὐτοῦ ἐμπειστευμένος τῇ διευθύνσει τοῦ τυπογραφείου.

Ἄρθρον 37.

1. Ἐν περιπτώσει διώξεως ἑφημερίδας τινὸς ἡ περιοδικοῦ συγγράμματος διὰ τὴν ἀξιόποιον δημοσίευμα αὐτῶν ἀφορῶν τὸν ἰδιωτικὸν βίον ἢ ὑπαγόμενον εἰς τὰς περὶ ἀσέμνων δημοσιευμάτων διατάξεις, ὁ ἀρμόδιος Εἰσαγγελεὺς, μετὰ τὴν εἰς αὐτὸν ἐγγείρισιν τῆς ἐγκλήσεως ἢ μετὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ δοθεῖσαν παράγγελίαν πρὸς ἀνάκρισιν ἐπὶ τῆς περιπτώσεως τῆς αὐτεπαγγέλτου διώξεως, ὁφείλει ἀμέσως νὰ ἀνακοινώσῃ τὴν γενομένην διώξιν πρὸς τὴν ἑφημερίδα ἢ πρὸς τὸ περιοδικὸν σύγγραμμα. Ἡ ἀνακοίνωσις γίνεται πρὸς τε τὸν ἐκδότην καὶ τὸν διευθυντὴν τῆς ἑφημερίδος, κοινοποιεῖται δὲ πρὸς αὐτοὺς ἡ ἀνακοίνωσις αὕτη ἐπιμελείᾳ τοῦ Εἰσαγγελέως ἐγγράφως ὑπὸ τῶν ἐπιτετραμμένων τὴν ἐπίδοσιν ποινικῶν δικολοφῶν προσώπων κατὰ τὰ ἄρθρα 145 καὶ 146 τῆς Ποιν. Δικονομίας. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς τῆς κοινοποιήσεως ταύτης μέχρι τῆς ὁριστικῆς καὶ ἀμετακλήτου ἐκδικάσεως τῆς κατηγορίας, πλὴν τῆς ἀπλῆς ἐφ' ἑαυτὴ ἀναγραφῆς τῆς περὶ διώξεως εἰδήσεως, ἀπαγορεύεται ἀπολύτως εἰς τὴν ἑφημερίδα ἢ τὸ περιοδικὸν σύγγραμμα τοῦ ἀξιοκατακρίτου δημοσιεύματος νὰ ἀναγράψῃ τι σχετικὸν πρὸς αὐτὸ, εἴτε ὑπὸ τύπον ἐπεκτάσεως ἢ ἀναπτύξεως αὐτοῦ, εἴτε ὑπὸ τύπον ἐπεξηγήσεως, εἴτε ὑπὸ τύπον σχολίων, εἴτε ὑπὸ τύπον εἰδήσεων περὶ τῆς πορείας τῆς διεξαγομένης ἀνακρίσεως, εἴτε ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἐξαγομένον καὶ τὰς λεπτομερεῖας αὐτῆς, εἴτε ἐν σχέσει πρὸς τὴν βεβαίωσιν ἢ μὴ τῆς καταδικωμένης πράξεως, εἴτε ἐν σχέσει πρὸς τὴν συλλογὴν τῶν ἀποδεικτικῶν μέσων. Ἡ παράβασις τῆς διατάξεως ταύτης ἀποτελεῖ αὐτοτελὴ πρᾶξιν κολάσιμον διωκομένην αὐτεπαγγέλτως καὶ τιμωρουμένην διὰ χρηματικῆς ποινῆς 5—30 χιλιάδων δραχμῶν, καὶ ἐν ὑποτροπῇ διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑξ μηνῶν καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς 10—50 χιλιάδων δραχμῶν. Ἐπὶ τῇ ἰδίᾳ ποινῇ ἀπαγορεύεται καὶ εἰς τὸν μηνυτὴν ἀπὸ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω κοινοποιουμένης καὶ εἰς αὐτὸν ἀνακοινώσεως πᾶσα σχετικὴ δημοσίευσιν.

2. Ἀρμόδιον πρὸς ἐκδικασιν τοῦ ἀδικήματος τούτου εἶναι τὸ δικαστήριον τῶν Πλημμελειοδικῶν, ἡ δὲ τηρητέα διαδικασία εἶναι ἡ ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου διαγραφομένη.

3. Ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς ἀποτίσεως τῆς ἐπιβλητέας χρηματικῆς ποινῆς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἰδιωνύμου ἀδικήματος ἰσχύουσιν οἱ περὶ ἀλληλεγγύου εὐθύνης ὁρισμοὶ τῶν ἁρθρῶν 42 § 1 τοῦ παρόντος νόμου, ὡσαύτως ἐπὶ τῶν χρηματικῶν ποινῶν ἰσχύουσιν οἱ ὁρισμοὶ τοῦ ἁρθροῦ 33 τοῦ νόμου τούτου, μὴ ἐφαρμοζομένων τῶν περὶ συρροῆς καὶ περὶ τοῦ κατ' ἐξακολούθησιν ἀδικήματος διατάξεων τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Ἄρθρον 38.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ δημοσίευσιν σχεδίων ἐπιστρατεύσεως ἢ κινητοποιήσεως, ὁργανώσεως καὶ συνθέσεως τῶν στρατιωτικῶν, ναυτικῶν καὶ ἀεροπορικῶν δυνάμεων τοῦ Κράτους ὡς καὶ ἡ δημοσίευσιν ἀνακοινώσεων, εἰδήσεων, περιγραφῶν ἢ φωτογραφιῶν σχετιζομένων πρὸς ἐκτέλεσιν γυμνασίων ἢ ἀσκήσεων, ὁχυρώσεων ἢ ἐγκαταστάσεις χρησίμους διὰ τὴν ἄμυναν τῆς χώρας ἀπὸ ἐπιδόσεως, θαλάσσης καὶ ἀέρος ἢ πρὸς προπαρασκευαστικὰ μέτρα ἄγοντα εἰς ἐπιστράτευσιν, κινητοποιήσιν, ὁχύρωσιν, ὡς ἄνω, τῆς χώρας ἢ πρὸς κινήσεις στρατιωτικῶν ἢ ναυτικῶν μονάδων, ἄνευ ἐγγράφου ἀνακοινώσεως τῆς ἀρμοδίας στρα-

τιωτικῆς ὑπηρεσίας. Ὡς πρὸς τὰς περὶ γυμνασίων ἢ ἀσκήσεων δημοσιεύσεις δὲν ἐπιτρέπεται διώξιν εἰς αὐτὰς ἔχει δοθῇ ἄδεια παρὰ τοῦ οἰκείου Ὑπουργείου.

2. Οἱ παραβάται τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑξ μηνῶν, ἐκτὸς ἂν συντρέχῃ περίπτωσις ἐφαρμογῆς βαρυτέρας ποινῆς κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Ἄρθρον 39.

Δὲν ἐπιτρέπεται ποινικὴ καταδίωξις ἢ πολιτικὴ ἀγωγή ἐπὶ ἀποζημιώσεσι ἢ ἱκανοποιήσεσι διὰ τὴν ἀκριβῆ ἢ ἀνακριβῆ μὲν ἀλλὰ καλῇ τῇ πίστει δημοσίευσιν ἐν ἑφημερίδι ἐκθέσεων ἐν λεπτομερείᾳ ἢ ἐν περιλήψει τῶν ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει τῆς Βουλῆς ἢ τῆς Γερουσίας λεχθέντων ἢ γενομένων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

Υπεύθυνοι διὰ τὰ ἀδικήματα τοῦ τίπου.

Ἄρθρον 40.

1. Τιμωροῦνται ὡς αὐτουργοὶ τῶν διὰ τοῦ τύπου τελουμένων πράξεων καὶ κατὰ τὴν ἀκόλουθον τάξιν α') ὁ συγγραφεὺς τοῦ δημοσιεύματος, ἐκτὸς ἐὰν ἀποδείξῃ ὅτι ἡ δημοσίευσιν ἐγένετο ἐν ἀγνοίᾳ αὐτοῦ, προκειμένου δὲ περὶ ἑφημερίδων ἢ περιοδικῶν τιμωρεῖται προσέτι καὶ ὁ διευθυντὴς ἢ ἐκδότης, ἢ ἐν ἑλλείψει τούτων ὁ ἰδιοκτήτης, ὅς οἱ ἀνδράποτε προσωνομύειν καὶ ἂν παρίστανται, ἐκτὸς ἂν ἀποδείξωσιν ὅτι ἐν ἀγνοίᾳ αὐτῶν ἐγένετο ἡ δημοσίευσιν, ὅτε τιμωροῦνται ἐπὶ ἀμελείᾳ διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι 10.000 δραχμῶν. β') Ἐν ἑλλείψει τῶν ἐν ἐδάφ. α' προσώπων, ὁ παραδὼς τὸ δημοσίευμα εἰς τὸ τυπογραφεῖον καὶ ὁ ἐκμεταλλεόμενος ἐν ἰδίῳ ὀνόματι τὸ τυπογραφεῖον ἢ ὁ ὑπ' αὐτοῦ ἐμπειστευμένος τῇ διευθύνσει τοῦ τυπογραφείου, ἀγνώστων δι' ὧν τούτων ὁ ἐν γνώσει ἀναλαβὼν τὴν κυκλοφορίαν τοῦ ἐπιληψίμου ἐντύπου.

2. Ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν ἀποκλείεται ἡ ἐφαρμογὴ τῶν περὶ συναιτιότητος γενικῶν διατάξεων τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, πλὴν τῶν ἐργατῶν τοῦ Τυπογραφείου, εἰς οἷς δὲν ἐφαρμόζονται αὐταὶ διὰ τὴν πρᾶξιν μόνον τῆς τυλώσεως, καὶ τῶν πωλητῶν, διανομῶν ἢ τοιχοκολλητῶν, ἐκτὸς ἐὰν οὗτοι εὐθύνονται ὡς αὐτουργοὶ κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'.

Περὶ χρηματικῆς ἱκανοποιήσεως καὶ ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρον 41.

1. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 16 τοῦ Συντάγματος ὁφειλομένη χρηματικὴ ἱκανοποίησις τοῦ ἀδικηθέντος ἐκ τινος τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένων πράξεων, ὁρίζεται ἐφ' ὅσον ἐτελέσθησαν διὰ τοῦ Τύπου, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ, οὐχὶ κατωτέρα τῶν 3.000, οὐδ' ἄνωτέρα τῶν 100 χιλιάδων δραχμῶν, ἐπιφυλασσομένης καὶ πλεονεξίας ἄλλης ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρον 42.

1. Ὁ ἐκδότης καὶ ὁ ἰδιοκτήτης ἑφημερίδος ἢ περιοδικοῦ τινὸς εὐθύνονται εἰς τὴν ἀπότισιν τοῦ ἐπιδικασθέντος ποσοῦ ἀποζημιώσεως, ἢ ἱκανοποιήσεως κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, ἀλληλεγγύως μετὰ τῶν καταδικασθέντων. Ἄν ἡ περὶ ἀστικῆς ἀποζημιώσεως ἀγωγή εἰσῆχθῃ εἰς τὸ ποινικὸν δικαστήριον, καλοῦνται καὶ οὗτοι ἐνώπιον αὐτοῦ νομίμως καὶ ἂν δὲν ἔχωσι τὴν ἰδιότητα τοῦ καταγορευμένου καὶ εἰς πάντα βαθ-

μόν δικαιοδοσίας, δὲν δικαιούνται ὁμῶς εἰς ἄσκησιν τῶν εἰς τοῦτον προσηκόντων ἐνδίκων μέσων.

2. Ἐάν δὲν ἡσκήθῃ παντάπασι ποινικὴ δίωξις τὸ πρὸς ἱκανοποίησιν τοῦ ἀδικηθέντος διὰ χρηματικῆς δόσεως δικαίωμα δὲν ἀποσβέννυται, ἀλλὰ δύναται νὰ ἐνασκηθῇ ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων δι' ἀγωγῆς ἐφαρμοζομένων ἐν τοιαύτῃ πτρίπτώσει τῶν ἐν τῇ Πολιτικῇ Δικονομίᾳ διατεταγμένων.

3. Ὁ καθ' οὗ ἡ ὕbris ἀπευθύνεται ἢ ὁ εἰς ὃν ἡ ἀξιόποινος ἢ δυσφημητικὴ πράξις ἀποδίδεται δύναται νὰ παραστήσῃ ἐνώπιον τοῦ ποινικοῦ δικαστηρίου τὴν περὶ χρηματικῆς ἱκανοποιήσεως αἵτησιν αὐτοῦ καὶ ἄνευ ἐγγράφου προδικασίας τὸ βραδύτερον ἀμέσως πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἀποδεικτικῆς διαδικασίας, εἰς πᾶσαν δὲ κατάστασιν τῆς προανακρίσεως δύναται νὰ παρίσταται ὡς πολιτικῶς ἐνάγων ἐὰν δηλώσῃ τὴν τοιαύτην θέλησιν τοῦ ἐγγράφως.

4. Κατ' ἐξαίρεσιν τοῦ ἄρθρου 7 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας, εἰσαγαγὼν τὴν πολιτικὴν ἀγωγὴν ἐνώπιον τοῦ πολιτικοῦ δικαστηρίου δύναται παραιτούμενος ταύτης νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ ποινικοῦ δικαστηρίου ὡς πολιτικῶς ἐνάγων. Τὴν πολιτικὴν ἀγωγὴν καὶ τὴν αἵτησιν περὶ χρηματικῆς ἱκανοποιήσεως δύναται ν' ἀσκήσῃ ἐν ὀνόματι τοῦ ἀδικηθέντος ἰδιώτου καὶ πρὸς ὄφελος αὐτοῦ πᾶν σωματεῖον ἰδρυμένον πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, τοῦ ὁποίου ὁ ἀδικηθεὶς εἶνε μέλος.

5. Ἡ πρὸς ἱκανοποίησιν ἀπαίτησις δύναται ἐξαίρετικῶς καὶ πρὸ τῆς κατάρξεως τῆς δι' αὐτὴν δίκης νὰ ἐκχωρηθῇ καὶ διὰ μόνον μέρους μόνον δηλώσεως τῆς βουλήσεως τοῦ δικαιούχου, ἀλλὰ μόνον εἰς ἰδρύματα φιланθρωπικοῦ, ἀγαθοεργοῦ, πατριωτικοῦ ἢ κοινωνικοῦ σκοποῦ. Ἡ πρὸς τοιοῦτον ἴδρυμα μονομερῆς περὶ ἐκχωρήσεως δηλώσις τῆς βουλήσεως εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν δηλώσαντα μὴ χρήζουσα ἀποδοχῆς, ἡ δὲ περὶ ἐκχωρήσεως δηλώσις τῆς βουλήσεως δύναται νὰ γίνῃ καὶ δι' ἐγγράφου συντεταγμένου ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου, ὅπερ ἔχει πλήρη ἀποδεικτικὴν ἰσχύϊ. Πρὸ τῆς γνωστοποιήσεως τῆς τοιαύτης ἐκχωρήσεως ὑπὸ τοῦ ἐκδοχέως ἰδρύματος πρὸς τὸν ὀφειλέτην κατηγορούμενον, ὁ ἐκχωρητὴς δύναται νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν ἐπιδίκασιν τῆς ἀπαιτήσεως ταύτης ἐνώπιον τοῦ ποινικοῦ ἢ πολιτικοῦ δικαστηρίου ἐν ὀνόματι καὶ πρὸς ὄφελος τοῦ ἰδρύματος.

Ἐπὶ τῶν μὴ διὰ κατασχέσεως τῆς ἐλευθεροτυπίας τελεσθέντων εἰρημένων ἀδικημάτων ἐφαρμόζονται οἱ γενικοὶ ὁρισμοί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Ἄρθρον 43.

1. Τὸ ἀξιόποινον τῶν πράξεων τῶν τελομένων διὰ τοῦ τύπου (ἄρθρον 1) καθὼς καὶ τῶν ἐν ἄρθροις 4—9 τοῦ παρόντος προβλεπομένων παραγράφεται μετὰ παρέλευσιν ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς τελεσεως τῶν, ἂν δὲν ἡσκήθῃ δίωξις ἢ δὲν ἐνεχειρίσθῃ ἐγκλήσις ὅπου τοιαύτη ἀπαιτεῖται. Ἐργερισθείσης τῆς ἐγκλήσεως ἢ ἀρξάμενης τῆς αὐτεπαγγέλτου δίωξεως ἐντὸς τῆς ἑξαμήνου προθεσμίας, ἡ παραγραφή ρυθμίζεται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 119—122 Ποιν. Νόμου, ὡς ἐτροποποιήθησαν, τὰς ὁρῶσας τὴν παραγραφήν τῶν κατ' ἐγκλήσιν διωκομένων ἀδικημάτων. Ἐν πάσῃ ὁμῶς περιπτώσει ἡ πρὸς ὀριστικὴν παραγραφήν προθεσμία κατ' οὐδένα λόγον δύναται νὰ ἐπεκταθῇ πέραν τῆς διετίας ἀπὸ τῆς τελεσεως τῆς πράξεως.

2. Εἰς ἃς περιπτώσεις ἀναπέλλεται ἡ ποινικὴ δίωξις ἀναπέλλεται καὶ ἡ παραγραφή τῆς ποινικῆς ἀγωγῆς.

3. Ἡ περὶ χρηματικῆς ἱκανοποιήσεως ἀξίωσις παραγράφεται μετὰ παρέλευσιν ἑτους, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν περὶ παραγραφῆς διατάξεων τοῦ ἀστικοῦ νόμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣΤ'.

Περὶ κατασχέσεως ἐντύπων.

Ἄρθρον 44.

1. Κατάσχεσις ἐφημερίδων καὶ ἐντύπων διατρίβων ἐπιτρέπεται μόνον:

α') Ἐνεκα προσβολῆς κατὰ τῆς Χριστιανικῆς Θρησκείας.

β') Ἐνεκεν ἀσέμνων δημοσιευμάτων, προσβαλλόντων καταφανῶς τὴν δημοσίαν αἰδῶ κατὰ τοὺς ὅρους τῶν ἄρθρων 30 καὶ 31 τοῦ παρόντος.

γ') Ἐνεκα δημοσιεύσεως εἰδήσεων ἀναγομένων εἰς κινήσεις τοῦ κατὰ γῆν ἢ θάλασσαν στρατοῦ ἢ εἰς ἔργα ὀχυρώσεως τῆς χώρας ἀπὸ ξηρᾶς, θαλάσσης καὶ ἀέρος ὡς καὶ ἔνεκα παραβάσεως τῶν ἐν ἄρθρῳ 38 τοῦ παρόντος ἀπαγορεύσεων.

Ἄρθρον 45.

1. Ὅσακις κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐπιτρέπεται ἡ κατάσχεσις, αὕτη ἐνεργεῖται κατὰ παραγγελίαν τοῦ παρὰ Πλημμελειοδικαίᾳ Εἰσαγγελέως ὑπὸ τοῦ ἀνακριτοῦ ἢ ὑπὸ τῶν ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων.

2. Ὁ κατασχὼν ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος ὀφείλει ν' ἀποστείλῃ ἄνευ ἀναβολῆς τὴν περὶ τῆς κατασχέσεως ἔκθεσιν μετὰ τῶν κατασχθέντων εἰς τὸν παρὰ Πλημμελειοδικαίᾳ Εἰσαγγελέα.

3. Περὶ τῆς διατηρήσεως καὶ ἄρσεως τῶν κατὰ τὸν νόμον τοῦτον γιγνομένων κατασχέσεων ἐφαρμόζονται αἱ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Συντάγματος.

4. Ἡ περὶ κατασχέσεως διαδικασία δὲν παρακωλύει ἐπὶ πλημμελημάτων τὴν πρὸδοσιν τῆς προανακρίσεως, ἡ δὲ πρὸς κατάσχεσιν παραγγελία τοῦ Εἰσαγγελέως πρὸς τὸν ἀνακριτὴν αἰ ἔνεκα ταύτης ἐνεργεῖται ὑπ' αὐτοῦ πράξεις καὶ τὰ ἐκδιδόμενα ἐπὶ διαφωνίαις βουλευτάτα δὲν παρακωλύουσι τὴν δι' αὐτὴν εὐθείας κλήσεως, παρὰ τοῦ Εἰσαγγελέως εἰσαγωγὴν τῶν ὑποθέσεων ἐνώπιον τοῦ ἀκροατηρίου.

5. Ὁ δημοσίως πωλὼν ἢ διανέμων ἢ θέτων ὅπωςδήποτε εἰς κυκλοφορίαν ἀντίτυπα κατασχθέντος ἐντύπου, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι τριῶν μηνῶν ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι 15.000 δραχμῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ'.

Διατάξεις ἀφορῶσαι εἰς τὴν προδικασίαν καὶ τὴν ἐπ' ἀκροατηρίου διαδικασίαν τῶν διὰ τοῦ τύπου τελομένων ἀδικημάτων.

Ἄρθρον 46.

1. Πλὴν τῆς περὶ τῆς ἐκδοχῆς κατ' ἡν ὁ κατηγορούμενος προσφυλάσσεται (ἄρθρον 208 παρ. 1, 2, καὶ 4 Ποιν. Δικ. ὡς ἐτροποποιήθη) τὰ πλημμελήματα τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου τοῦτου εἰδικῶς προβλεπόμενα ὁσάκις τελούνται διὰ τοῦ τύπου εἰσάγονται ἐνώπιον τοῦ ἀκροατοῦ Δικαστηρίου Πλημμελειοδικῶν ἢ Κακουρηγοδικῶν δι' αὐτὴν εὐθείας κλήσεως, εἴτε μετὰ προηγούμενην συνοπτικὴν προανακρίσιν, ἐνεργομένην κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Ποινικῆς Δικονομίας ἢ καὶ διὰ τοῦ ἀνακριτοῦ κατὰ παραγγελίαν τοῦ Εἰσαγγελέως, εἴτε ἄνευ προανακρίσεως.

Ἡ προανακρίσις περατοῦται πάντοτε ἐντὸς 8 ἡμερῶν, ἡ δὲ δικάσιμος δοῖται εἰς ἡμέραν ὅσον ἔνεστι ἐγγυτέραν καὶ τὸ πολὺ συμπέπουσαν ἐντὸς χρονικοῦ διαστήματος 40 ἡμερῶν, ἀφ' ἧς ἐτελέσθῃ ἡ πράξις ἢ ἐνεχειρίσθῃ, προκειμένου περὶ τῶν κατ' ἐγκλήσιν διωκομένων, ἢ ἐγκλήσις τοῦ παρόντος. Οἱ

υπαίτιοι τῆς βραδύτητος Εἰσαγγελεῖς ἢ ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι τιμωροῦνται πειθαρχικῶς διὰ προστίμου τοῦλάχιστον δρχ. διακοσίων καὶ ἐν ὑποτροπῇ διὰ προσωρινῆς παύσεως τοῦλάχιστον 15 ἡμερῶν.

2. Κατὰ τῆς δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως εἰσαγωγῆς οὐδεμία ἐπιτρέπεται προσφυγῇ, οὐδ' ἐνδίκον τι μέσον κατὰ τῶν παραπεμπτικῶν βουλευμάτων.

Ἄρθρον 47.

1. Ὁ παρὰ Πλημμελειοδικαῖς Εἰσαγγελεὺς ἐπὶ τῶν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν Κακουργιοδικῶν ὑπαγομένων πλημμελημάτων ὑποβάλλει τὴν ἐγγειρισθεῖσαν ἐγκλησιν ἢ τὴν τυχόν ἐνεαγγελθεῖσαν κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον προανάκειναι εἰς τὴν Εἰσαγγελεῖα τῶν Ἐφετῶν σχεδιάζων τὸ κλητήριον θέσπισμα, ἐν ᾧ ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος δέον νὰ ὀρίζεται εἰδικῶς καὶ χαρακτηρίζεται ποροσηκόντως ἢ πρόκλησις, τὸ ἐγκλημα, ἢ ὕβρις, δυσφήμισις καὶ ἐξυβρίσεις κλπ., ἐνεκα τῶν ὁποίων γίνεται ἡ καταδίκης παρατιθεμένων συγχρόνως καὶ τῶν ἁρθρῶν τοῦ Ποιν. Νόμου, ὧν ἐπιζητεῖται ἡ ἐφαρμογή.

2. Ὁ Εἰσαγγελεὺς τῶν Ἐφετῶν δύναται νὰ παραγγεῖλῃ τὴν ἐνέργειαν προανακρίσεως, ἂν δὲν προηγήθῃ τοιαύτη, ἢ τὴν συμπλήρωσιν αὐτῆς, περατουμένην ἐντὸς προθεσμίας 8 τὸ πολὺ ἡμερῶν, μεθ' ἣν φέρει τὴν ὑπόθεσιν δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ Δικαστηρίου τῶν Κακουργιοδικῶν εἰς τὴν τεύχουσαν σύνοδον ἢ ἐὰν τοῦτο εἶναι ἀδύνατον εἰς τὴν ἀμέσως προσεχῇ σύνοδον αὐτοῦ. Ἄν ὁ Εἰσαγγελεὺς φρονεῖ ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀφορμὴ πρὸς κατηγορίαν πράττει τὰ ἐν ἁρθρῷ 267 Ποινικῆς Δικονομίας ὀριζόμενα. Τὰ ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει ἐκδιδόμενα βουλευματα τοῦ Συμβουλίου τῶν Ἐφετῶν δὲν ὑπόκεινται εἰς τὸ ἐνδίκον μέσον τῆς ἀναίρεσεως.

Ἄρθρον 48.

Ὅσάκις εἰς τὰ διὰ τῆς κατασχέσεως τῆς ἐλευθεροτυπίας ἐκτελούμενα ἀδικήματα τῆς δυσφημίσεως, τῆς συκοφαντικῆς δυσφημίσεως καὶ ἐξυβρίσεως, τὰ ἀφορῶντα εἰς σχέσιν τινὰ τῆς δημοσίας υπηρεσίας ἢ τοῦ δημοσίου λειτουργήματος δημοσίου τινὸς ὑπαλλήλου ἢ ὑπηρετοῦ τοῦ Κράτους ἢ ἄλλου τινὸς ἐξομοιούμενου μετ' δημοσίον ὑπάλληλον λειτουργοῦ, παρεμβάλλονται καὶ ὕβρις ἢ δυσφημίσεις ἀφορῶσαι τὸν ἰδιωτικὸν βίον καὶ ὅλως ἄσχετοι πρὸς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν ἢ τὸ δημόσιον λειτουργήμα, αἵτινες ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν Πλημμελειοδικῶν, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ ὁκωτὸν δὲν ἀποκτᾷ ἐνεκα τῆς συναφείας ταύτης δικαιοδοσίαν καὶ ἐπὶ τῶν ἀναγομένων εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον τοιούτων προσβολῶν τῆς τιμῆς, ἀλλὰ γίνεται χωρισμὸς τῶν ἀδικημάτων, καὶ τὸ μὲν ἀδίκημα τὸ ἀναγόμενον εἰς τὸν δημόσιον βίον εἰσάγεται ἐνώπιον τῶν Κακουργιοδικῶν, τὸ δὲ ἀναγόμενον εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον εἰσάγεται ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου πῶν Πλημμελειοδικῶν. Τὸν χωρισμὸν διατάσσει τὸ ἀρμόδιον δικαστικὸν Συμβούλιον, σχηματίζεται δὲ δι' ἐκάτερον τῶν ἀδικημάτων τούτων ἰδία δικογραφία.

Ἄρθρον 49.

1. Ἡ κλήσις πρὸς ἐμφάνισιν εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ Δικαστηρίου τῶν Κακουργιοδικῶν καθὼς καὶ τὸ παραπεμπτικὸν βούλευμα, ὡσάκις ἐξεδόθη τοιοῦτο, κοινοποιεῖται πρὸς τὸν κατηγορούμενον καὶ τὸν πολιτικῶς ἐνάγοντα κατὰ τὰς συνήθεις προθεσμίας καὶ διατάξεις.

2. Ἐπὶ κατηγορίας ἐπὶ ἐξυβρίσει, δυσφημίσει, ἢ συκοφαντικῇ δυσφημίσει, ἢ κλήσις πρὸς ἐμφάνισιν κοινοποιεῖται πρὸς τὸν κατηγορούμενον δώδεκα τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ὁρισθείσης δικασίμου, μὴ ἀξιομένης τῆς προθεσμίας ταύτης, λόγῳ ἀποσπάσεως.

Ἄρθρον 50.

Ἐντὸς τῆς κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον (ἐδ. 2) προθεσμίας κοινοποιεῖται πρὸς τὸν ἐγκαλέσαντα ἐπὶ ἐξυβρίσει, δυσφημίσει ἢ συκοφαντικῇ δυσφημίσει ἀντίγραφον τῆς κλήσεως πρὸς ἐμφάνισιν, ἐὰν διαμένῃ ἐν τῇ ἑδρᾷ τοῦ Ἐφετείου ἢ εἰς τὸν ἀντικλητὸν αὐτοῦ, ὃν ὀφείλει νὰ διορίσῃ ἐν τῇ ἐγκλήσει, ἐφ' ὅσον δὲν διαμένει ἐν τῇ ἑδρᾷ ταύτῃ.

Ἄρθρον 51.

Ἐπὶ κατηγορίας ἐπὶ ἐξυβρίσει, δυσφημίσει ἢ συκοφαντικῇ δυσφημίσει εἰσαγομένης ἐνώπιον τοῦ Πλημμελειοδικαίου ἢ κλήσις πρὸς ἐμφάνισιν πρέπει νὰ περιέχῃ ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τὰ ἐν τῷ ἁρθρῷ 47 παρ. 1 τοῦ παρόντος.

Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 49 καὶ 50.

Ἄρθρον 52.

Περὶ τῶν λιπομαρτύρων ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων τῶν τε Πλημμελειοδικῶν καὶ Κακουργιοδικῶν, καθόσον ἀφορᾷ τὰ εἰς τὸν τύπον ἀναφερόμενα ἀδικήματα ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ νόμου ΣΗ' τοῦ 1867.

Καὶ διαρκούσης τῆς συνεδριάσεως δύναται νὰ διαταχθῇ βία πρὸς αγωγή μαρτύρων μὴ ἐμφανισθέντων, ὧν τὴν μαρτυρίαν θεωρεῖ τὸ Δικαστήριον ἀναγκάσιαν. Ἡ ἀπόφασις αὕτη τοῦ Δικαστηρίου ἐκτελεῖται παραγγεῖλον ἐπιμελεῖα τοῦ Εἰσαγγελέως.

Ἄρθρον 53.

1. Ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων τῶν εἰσαγομένων ἐνώπιον τοῦ Κακουργιοδικαίου πᾶσα αἴτησις περὶ ἀναβολῆς ἢ ἐνστάσεως ἀφορῶσα εἰς τὴν προδικασίαν προτείνεται ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου πρὸ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ καταλόγου τῶν ἐνόρκων.

2. Ἀναβάλλον δι' οἰονδήποτε λόγον τὴν ἐκδίκασιν τὸ δικαστήριον τῶν Συνέδρων ὀφείλει νὰ ὀρίσῃ τὴν νέαν συζήτησιν ἐντὸς τῆς αὐτῆς συνόδου καὶ εἰς τὴν πρώτην μετὰ 10 ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἀναβολῆς δικασίμου, καθ' ἣν οἱ παρόντες μάρτυρες καὶ κατηγορούμενοι ὀφείλουσι νὰ προσέλθωσιν αὐτόκλητοι, οἱ δὲ λοιποὶ κλητεύονται πέντε τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου, μὴ παρεκτενιόμενης τῆς προθεσμίας ταύτης λόγῳ ἀποστάσεως. Ἄν δὲν εἶναι δυνατός ὁ ὡς ἂν ὁρισμὸς δικασίμου ἐντὸς τῆς αὐτῆς συνόδου ὁ παρ' Ἐφέταις Εἰσαγγελεὺς ὀρίζει τὴν νέαν δικασίμον ἐντὸς τῆς ἐρχομένης συνόδου καὶ κοινοποιεῖ τὴν κλήσιν εἰς τὸν κατηγορούμενον καὶ τοὺς μάρτυρας ὁκτὼ ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου. Καὶ ἐνταῦθα παρέκτασις τῆς προθεσμίας δὲν χωρεῖ.

Ἄρθρον 54.

1. Ἐὰν ὁ κατηγορούμενος ἐμφανισθεὶς ἐν τῇ δίκῃ ἀπόχωρήσῃ ὅποτεδήποτε ἐκ τοῦ ἀκροατηρίου, λογίζεται ὡς κατ' ἀντιμωλίαν δικαζόμενος.

2. Ἡ διαδικασία ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐξακολουθεῖ ὡσανεὶ ὁ κατηγορούμενος ἦτο παρὼν τῇ συμπράξει τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐνόρκων, ἢ δὲ οὕτω ἐκδιδομένη ἀπόφασις δὲν ὑπόκειται εἰς ἀνακοπήν.

3. Ἡ κατ' ἀντιμωλίαν διαδικασία γίνεται ὅπως καὶ ἐπὶ κακουργημάτων κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Ποινικῆς Δικονομίας.

4. Ἐὰν κατὰ τὴν συζήτησιν ἀναφανῇ, ὅτι ἡ πράξις φέρει χαρακτήρα κακουργήματος, τὸ δικαστήριον τῶν συνέδρων διατάσσει τὴν προφυλάκισιν τοῦ κατηγορουμένου καὶ ἀναβάλλει τὴν δίκην, ἵνα εἰσαχθῇ αὕτη ἐκ νέου ἐνώπιον τοῦ κακουργιοδικαίου κατὰ τὴν τρέχουσαν ἢ τὸ βραδύτερον τὴν ἐπομένην σύνοδον πλην ἂν ὁ κατηγορούμενος ζητήσῃ τὴν πρόδον τῆς δίκης ὅτε τὸ δικαστήριον ὀφείλει νὰ ἀποδεχθῇ τὴν αἴτησιν ταύτην καὶ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως.

*Άρθρον 55.

1. Εάν ο κατηγορούμενος νομίμως κλητευθείς δεν εμφανισθῇ κατὰ τὴν ορισθεῖσαν δικάσιμον, δικάζεται ἐρήμην ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τῶν κακουργιοδικῶν, ἀναγινωσκόμενου τοῦ κλητηρίου θεσπίσματος καὶ τοῦ περὶ παραπομπῆς βουλεύματος, ἐὰν ὑπάρχῃ τοιοῦτον.

2. Ἡ περαιτέρω συζήτησις γίνεται κατὰ τὰ ἄρθρα 378—404 τῆς Ποιν. Δικονομίας.

*Άρθρον 56.

Ἡ ἐπίδοσις τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως γίνεται κατὰ τὸ ἄρθρον 337 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας, ἡ δὲ ἀνακοπὴ, ἐπιτρεπομένη μόνον ἐὰν δὲν ἐτηρήθησαν αἱ περὶ τὴν κλήτευσιν τοῦ ἐρήμην καταδικασθέντος προθεσμίας καὶ εἰς περίπτωσιν ἀποδεικνυμένης ὑπ' αὐτοῦ ἀνωτέρας βίας, γίνεται κατὰ τὸ ἄρθρον 338 τῆς Ποιν. Δικονομίας ἐνώπιον τοῦ Γραμματέως τῶν Κακουργιοδικῶν, ἡ ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ τοιοῦτος, ἐνώπιον τοῦ γραμματέως τῶν Πλημμελειοδικῶν τῆς διαμονῆς τοῦ ἀνακόπτοντος ἢ τῆς ἑδρας τοῦ Κακουργιοδικαίου. Ἐν τῇ περὶ τῆς ἀνακοπῆς ἐκθέσει ὁ ἀνακόπτων διορίζει ἀντίκλητον ἐκ τῶν δικηγόρων.

Ὁ Γραμματεὺς ἀποστέλλει αὐθωρὶ τὴν ἀνακοπὴν πρὸς τὸν ἀρμόδιον παρ' Ἐφέταις Εἰσαγγελέα.

*Άρθρον 57.

1. Ἡ ἀνακοπὴ εἰσάγεται εἰς δικάσιμον τῆς τρεχούσης συνόδου ἢ ἂν τοῦτο εἶναι ἀνέφικτον εἰς δικάσιμον τῆς ἐπομένης, ὀριζομένην ὑπὸ τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν Ἐφετῶν καὶ κοινοποιουμένην εἰς τε τὸν ἀνακόπτοντα καὶ τὸν πολιτικῶς ἐνάγοντα ἢ τοὺς ἀντικλήτους αὐτῶν πρὸ πέντε τοῦλάχιστον ἡμερῶν. Ἡ προθεσμία αὕτη δὲν παρτείνεται λόγῳ ἀποστάσεως. Κατὰ τὴν αὐτὴν προθεσμίαν κλητεύονται ὁ ἐγκαλῶν καὶ τρεῖς τοῦλάχιστον τῶν οὐσιωδεστέρων μαρτύρων. Τὸ παραδεκτὸν τῆς ἀνακοπῆς δικάζεται ὑπὸ μόνου τοῦ δικαστηρίου τῶν συνόδων κατὰ τὸ ἄρθρον 338 τῆς Ποιν. Δικονομίας, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ νόμου ΡΨΟ'.

2. Εάν ἡ ἀνακοπὴ γίνῃ τύποις δεκτῇ, ἡ ὑπόθεσις δικάζεται πάραυτα ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου μετέχοντος καὶ τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐνόρκων, οὗ ἡ συγκρότησις γίνεται ἅμα τῇ παραδοχῇ τῆς ἀνακοπῆς κατὰ τὰς ἰσχυρούς διατάξεις.

*Άρθρον 58.

Εάν ὁ κατηγορούμενος δὲν εμφανισθῇ κατὰ τὴν μετ' ἀνακοπῆν δικάσιμον ἀπορείπεται ἡ ἀνακοπὴ ὡς ἀνυποστήρικτος καὶ ἐκτελεῖται ἡ ἐρήμην ἀπόφασις.

Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἐπιτρέπεται δευτέρᾳ ἀνακοπῇ.

*Άρθρον 59.

1. Ἐπὶ τῶν πλημμελημάτων τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου τούτου ὁρίως προβλεπομένων καὶ εἰσαγομένων ἐνώπιον τοῦ πλημμελειοδικαίου, πᾶσα αἴτησις περὶ ἀναβολῆς ἢ ἐνστάσεως ἀπαρῶσα εἰς τὴν προδικασίαν προτείνεται ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς περὶ τὴν ἀπόδειξιν διαδικασίας. Τὸ Δικαστήριον ἀναβάλλον δι' οἰονδήποτε λόγον τὴν δίκην ὁρίζει διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως τοῦ τὴν δικάσιμον ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀναβολῆς.

Παρόντος τοῦ κατηγορουμένου νέα κλήσεις αὐτοῦ δὲν ἀπαιτεῖται.

2. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 53 παράγρ. 2, 56, 57 καὶ 58 ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐνταῦθα.

*Άρθρον 60.

Κατὰ τὴν διαδικασίαν πρὸς ἐκδίκασιν κακουργήματος ἢ πλημμελήματος ἀναγομένου εἰς τὸν τύπον, τὸ δικαστήριον ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 387 τῆς Ποιν. Δικονομίας, ἐκτὸς τῆς ἐν αὐτῷ ποινῆς, ὀφείλει ἐπὶ τῇ προφορικῇ αἰτήσει τοῦ προσεληθέντος μάρτυρος νὰ ἐκδικάσῃ παραχρῆμα καὶ ἄνευ ἀναβολῆς καὶ τὸ ἀδίκημα τῆς ἐξουβρίσεως καὶ τῆς δυσφημίσεως ἢ τῆς συκοφαντικῆς δυσφημίσεως. Ἄν ὁ ὑπαίτιος ζητήσῃ ν' ἀποδείξῃ τὴν ἀλήθειαν, ἔπου τοῦτο ἐπιτρέπεται, ἀναβάλλεται ἡ δίκη διὰ τὴν ἐπομένην ἡμέραν, καθ' ἣν διεξαχθῆσεται ἡ

ἀπόδειξις ὅποτε ὁ ὑπαίτιος δικάζεται ἄνευ κλητεύσεως ὡς ἐὰν ἦτο παρών. Τὸ ἄρθρον 43 παράγρ. 2 Κώδικος δικηγόρων δὲν ἐφαρμόζεται ἐν προκειμένῳ τοῦ συνηγόρου μηδέποτε δικαιουμένου νὰ ποιῆται χρῆσιν ὑβριστικῶν ἢ προσβλητικῶν ἐκφράσεων. Εάν τὸ δικαστήριον δὲν προβῇ ἀμέσως εἰς τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἀδικημάτων τούτων, ἡ παράλειψις αὕτη ἀποτελεῖ διὰ τοὺς συγκροτούντας αὐτὸ δικαστὰς πειθαρχικὸν παράπτωμα, τιμωρούμενον διὰ προστίμου δραχ. 300 μέχρι 1000 καὶ ἐν ὑποτροπῇ διὰ προσωρινῆς παύσεως τὸ πολὺ ἐνὸς μηνός, τὸ δὲ μὴ τιμωρηθὲν παραχρῆμα ἀδίκημα δὲν ἀποσβέννυται, ἀλλὰ δύναται ὁ ἐνοχος ἀκολούθως νὰ διωχθῇ ποινικῶς.

*Άρθρον 61.

Ἐπὶ τῶν ἀξιοποιῶν πράξεων κατὰ ξένων ἐπικρατειῶν (ἄρθρα 17, 18, 19) ἡ ὑπόθεσις εἰσάγεται ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Πταισματοδικαίου ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς ἐγκλήσεως ἢ αἰτήσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν συντεμνομένων εἰς τὸ ἥμισυ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 145 Ποιν. Δικονομίας προθεσμιῶν. Ἡ ἀπόφασις εἰς οὐδὲν ὑπόκειται τακτικῶν ἐνδίκων μέσων, ἡ δὲ ἀπόδειξις τῆς ἀληθείας εἶναι ἀπαράδεκτος.

Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις ἰσχύουσι καὶ διὰ τὴν παράβασιν τὴν προβλεπομένην ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 13 παράγραφος 2 τοῦ παρόντος νόμου.

*Άρθρον 62.

Τὸ δικάζον τὴν ἐπὶ δυσφημίσει (ἄρθρα 20 καὶ 21) κατηγορεῖαν δικαστήριον τῶν Πλημμελειοδικῶν ἢ τῶν Ἐφετῶν ὀφείλει δι' εἰδικῶν ἐν τῷ διατακτικῷ διατάξεων, ἡτιολογημένων κειμένων καὶ εἰδικῶς ἐν τῷ σκεπτικῷ τῆς ἀποφάσεως, νὰ λύῃ τὰ ἐπόμενα ζητήματα κατὰ τὴν ἐξῆς σειράν.

1) Νὰ ποιῆται ἀκριβῆ περιγραφὴν τῆς γενομένης προσάψεως ἢ διαδόσεως, ὡς πρέκυσαν ἐκ τῆς ἀποδεικτικῆς διαδικασίας.

2) Ν' ἀναφέρῃ πᾶσας τὰς εἰδικὰς περιστάσεις, ἐξ ὧν συνάγεται, ὅτι ἡ προσκαπτομένη πράξις τῆς δυσφημίσεως εἶναι ἀληθὴς ἢ ψευδής, καὶ

3) Ν' ἀναφέρῃ λεπτομερῶς τὰ πραγματικὰ περιστατικά, ἐξ ὧν ἐπέισθη περὶ τῆς ὑπὸ τοῦ κατηγορουμένου γνώσεως ἢ ἀγνοίας τῆς ἀληθείας τῆς προσκαπθείσης πράξεως ἢ τῆς περὶ ταύτης ἀμφιβολίας αὐτοῦ.

Αἱ ἐκτιθέμεναι ἀποφάσεις υπογράφονται παρὰ πάντων τῶν δικαστῶν. Πᾶσα ἀθέτησις τῶν ἀνωτέρω ὑποχρεώσεων ἀποτελεῖ διὰ τοὺς λαβόντας μέρος δικαστὰς πειθαρχικὸν παράπτωμα τιμωρούμενον διὰ προστίμου τοῦλάχιστον δραχμῶν 200 καὶ ἐν ὑποτροπῇ διὰ προσωρινῆς παύσεως δέκα πέντε τοῦλάχιστον ἡμερῶν.

Ὑπὸ τὴν αὐτὴν μορφήν τίθενται παρὰ τοῦ προέδρου τῶν συνόδων τὰ ζητήματα εἰς τοὺς ἐνόρκους ὅταν τὰ ἀνωτέρω ἀδικήματα ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν Κακουργιοδικῶν.

*Άρθρον 63.

Ἐπὶ τῆς διὰ ἀσέμων δημοσιευμάτων ἐκτελουμένης προσβολῆς τῶν ἡθῶν, ἡ περιγραφὴ τῶν ἀκολάστων πράξεων καὶ αἱ διὰ τῶν εἰκόνων κλπ. ἐκδηλούμενοι ἄσμενοι πράξεις εἶναι ζήτημα δικαίου ἀφερῶν τὴν ὑπαγωγὴν πραγματικῶν γεγονότων εἰς τὸν νόμον.

Τὰ δικαστήρια τῆς οὐσίας ὀφείλουσι, νὰ περιγράφωσι λεπτομερῶς ἐν τῇ καταδικαστικῇ ἢ ἀθωωτικῇ ἀποφάσει τῶν πᾶσας τὰς εἰς ὅλα τὰ μέρη ἢ τινὰ μόνον τῶν κεφαλαίων τοῦ συγγράμματος περιγραφόμενας ἀκολάστους πράξεις, νὰ ἐκθέτωσι τὸν τρόπον τῆς διαδόσεως ἢ ἀνακινώσεως τοῦ περιεχομένου τῶν ἐντύπων ἢ τῶν διὰ συμβολικῶν παραστάσεων ἀπεικονιζομένων, καὶ νὰ ὁρίζωσι ἂν αἱ ἐπιχειρηθεῖσαι πράξεις τῆς παρασκευῆς, ἀπακτῆσεως, κατοχῆς, μεταφορᾶς, εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς ἢ καθ' οἷονδ' ἑκάστην τρόπον κυκλοφορίας ἐγένετο ἐπὶ σκοπῷ ἐμπορίας, διανομῆς ἢ δημοσίας ἐκθέσεως.

Ἡ ἀθέτησις τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης ἀποτελεῖ διὰ τοὺς

συμπράξαντας εἰς τὴν ἀπόφασιν δικαστὰς πειθαρχικὸν παράπτωμα τιμωρούμενον διὰ προστίμου δραχμῶν τυλλάχιστον 200 καὶ ἐν ὑποτροπῇ διὰ προσωρινῆς παύσεως δέκα πέντε τυλλάχιστον ἡμερῶν.

Ὁ Ἀρείος Πάγος δικαιούται νὰ ἐλέγξῃ τὸν ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου δοθέντα νομικὸν χαρακτηρισμὸν καὶ νὰ ὑπαγάγῃ τὰ ἐν τῇ ἀποφάσει ἐκτιθέμενα γεγονότα εἰς τὴν προσηκούσαν διάταξιν τοῦ νόμου.

Ἄρθρον 64.

Ὅσῳκις τὰ ἀδικήματα τῆς δυσφημίσεως καὶ συκοφαντικῆς δυσφημίσεως διακρίνονται κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὑπὸ τῶν ἐνδεκῶν τὸ Δικαστήριον τῶν Συνέδρων ὀφείλει πάντοτε πλὴν τοῦ κυρίου ζητήματος νὰ θέτῃ τὸ ἐπὶ τοῦ παρόντος νόμου (ἄρθρα 24 ἕως 26) στηριζόμενον ζήτημα τῆς ἐξυβρίσεως, εἰς τὴν λύσιν τοῦ ὁποίου ὀφείλουσι νὰ προβῶσιν οἱ ἑννοχοί, ἂν δοθῇ παρ' αὐτῶν ἀποφατικὴ ἀπάντησις εἰς τὸ τεθεὶς κύριον ζήτημα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ'.

Περὶ ἀναίρεσεως.

Ἄρθρον 65.

1. Ἐπὶ τῶν διὰ τοῦ τύπου τελουμένων ἀξιοποιῶν πράξεων δικαίωμα πρὸς ἀναίρεσιν ἔχουσιν ὁ Εἰσαγγελεὺς, ὁ καταδικασθεὶς καὶ ὁ πολιτικῶς ἐνάγων διὰ τὰς ἰδιωτικὰς αὐτοῦ ἀπαιτήσεις.

2. Ἡ περὶ ἀναίρεσεως αἴτησις γινομένη ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως ἀποστέλλεται ὑπὸ τοῦ Γραμματέως τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου ἐντὸς 24 ὥρῶν τὸ βραδύτερον πρὸς τὸν παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ Εἰσαγγελεῖ.

3. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 489 Ποινικῆς Δικονομίας κλητὶς μετ' ἀντιγράφου τῶν πρὸς ἀναίρεσιν λόγων ἐγγειρίζεται τέσσαρας τυλλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου ἢ δὲ ἀπόφασιν τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐκδίδεται ἐντὸς μηνὸς τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς ὑπὸ τοῦ Εἰσαγγελέως κατὰ τὴν προηγούμενην παραγράφον παραλαβὴν τῶν ἐγγράφων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ'.

Περὶ ἀποτίσεως τῶν χρηματικῶν ποινῶν, ἐξόδων κλπ.

Ἄρθρον 66.

1. Αἱ κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἐπιβαλλόμεναι ποινὰι κατὰ τῆς περιουσίας καὶ τὰ δικαστικὰ ἔξοδα καὶ τέλη, ὡς καὶ ἡ ἐπιδικασθεῖσα τῷ παθόντι χρηματικὴ ἱκανοποίησις εἰσπράττεται παρὰ τοῦ Γραμματέως τοῦ Δικαστηρίου κατὰ τὰς ἰσχύουσας διατάξεις καὶ διὰ προσωπικῆς τοῦ καταδικασθέντος κρατήσεως (ὁσῳκις διετάχθη κατὰ νόμον τοιαύτη), ἐκτελουμένης πάραυτα ἅμα τῇ ἐκδόσει τῆς τελεσιδικίας κατ' ἀντιμωλίαν καταδικαστικῆς ἀποφάσεως ὑπὸ τοῦ παρὰ τῷ ἐκδόντι αὐτὴν Δικαστηρίου Εἰσαγγελέως ἢ Δημόσιου Κατήγορου.

2. Ἄν ἡ καταδικαστικὴ ἀπόφασις ἐξεδῇ κατ' ἐρήμην ὁ Εἰσαγγελεὺς ἢ ὁ Δημόσιος Κατήγορος ἅμα τῇ τελεσιδικίᾳ αὐτῆς ἐπιμελεῖται τῆς ἀμέσου συλλήψεως καὶ προσωποκρατήσεως τοῦ διὰ προσωπικῆς κρατήσεως καταδικασθέντος πρὸς ἀπώτισιν τῶν καταψηφισθέντων αὐτῷ χρηματικῶν ποινῶν ἢ ποσῶν, δικαστικῶν ἐξόδων καὶ τελῶν καὶ χρηματικῆς τοῦ παθόντος ἱκανοποιήσεως. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουν αἱ διατάξεις τῶν περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων νόμων.

Ἄρθρον 67.

1. Ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ προηγούμενῳ ἄρθρῳ διατασσόμενων, ὁ Εἰσαγγελεὺς ἢ ὁ Δημόσιος Κατήγορος ὀφείλει προσέτι, ἅμα τῇ ἀπαγγελίᾳ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως, ν' ἀνακοινώσῃ αὐθημερὸν αὐτὴν πρὸς τὸ Πρακτορεῖον Ἐφημερίδων, τὸ ἀναλαμβάνον τὴν πώλησιν τῆς ἐφημερίδος ἢ τοῦ περιοδικοῦ, ἐν ᾗ ἐδημοσιεύθη τὸ ἐφ' ᾧ ἡ καταδίκη δημοσιεύμα. Ἀπὸ τῆς ἀνακοινώσεως ταύτης θεωρεῖται αὐτοδικαίως κατεσχημένον ἐκ τῶν ὀφειλομένων τῷ διευθυντῇ ἢ ἐκδότῃ ἢ ἰδιοκτῆτῃ τῆς ἐφημερίδος ἢ τοῦ περιοδικοῦ ὡς καὶ τῶν μετέπειτα πραγματοποιηθησόμενων εἰσπράξεων ποσὸν ἴσον πρὸς τὰ δικαστικὰ ἔξοδα

καὶ τέλη, ἐκκαθαριζόμενα ἀμέσως διὰ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως, πρὸς τὴν ἐπιδικασθεῖσαν τῷ ἀδικηθέντι ἀποζημίωσιν καὶ χρηματικὴν ἱκανοποίησιν καὶ πρὸς τὴν καταγνωσθεῖσαν εἰς τὸν ἐξ αὐτῶν καταδικασθέντα χρηματικὴν ποινὴν ἢ πρόστιμον. Τὸ πρακτορεῖον δὲν δύναται ν' ἀντιτάξῃ διὰ τῆς κατὰ τὰ ἐφαρμοστέα ἐν προκειμένῳ ἄρθρα 34 καὶ ἐπ. τοῦ νόμου 4845 «περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων» δηλώσεως συμφητισμὸν δι' ἀπαιτήσεις αὐτοῦ κατὰ τῆς ἐφημερίδος, πᾶσα δὲ προϋπάκουσα τῆς γνωστοποιήσεως τῆς καταδίκης κατὰσχέσις ἢ ἐγκώρησις εἶναι ἄκυρος ἀπέναντι τοῦ Δημοσίου καὶ τοῦ ἀδικηθέντος ὡς πρὸς τὰ ἀνήκοντα αὐτοῖς ποσά, ἐκτὸς ἂν ἀφορᾷ ὁμοίας ἀπαιτήσεις, ἢ ἀπαιτήσεις ἐκ νομίμου διαταφῆς, ὅνε ἐφαρμόζονται αἱ κείμεναι διατάξεις. Ἐὰν τὸ Πρακτορεῖον δὲν προβῇ εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρ. 34 τοῦ νόμου 4845 «περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων» δηλώσιν, θεωρεῖται ὀφειλέτης τῶν ὀφειλομένων πρὸς τὸν Δημόσιον καὶ τὸν ἀδικηθέντα ποσῶν. Γενομένης δηλώσεως ἐφαρμόζονται διὰ τὴν περαιτέρω διαδικασίαν τὰ ἄρθρα 34 καὶ 35 τοῦ νόμου 4845.

2. Πᾶσα παράβασις τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος καὶ τοῦ προηγούμενου ἄρθρου, εἴτε ἐκ δόλου εἴτε ἐξ ἀμελείας γενομένη, ἐπισύρει κατὰ τοῦ παραβάτου δημοσίου υπαλλήλου χρηματικὴν ποινὴν δραχ. 100—10.000 ἐπιφυλασσομένης καὶ τῆς πειθαρχικῆς αὐτοῦ διώξεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ'.

Περὶ δημεύσεως ἐντύπων.

Ἄρθρον 68.

Ἐν τῇ καταδικαστικῇ ἀποφάσει τοῦ δικαστηρίου διατάσσεται ἡ κατάσχέσις, ἂν τοιαύτη δὲν προηγήθῃ, καὶ ἡ ἐξαφάνισις ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 45 ὑποκειμένων εἰς κατάσχέσιν.

Ἄρθρον 69.

Περὶ ὧν δὲν προβλέπει εἰδικῶς ὁ παρὼν νόμος ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῆς Ποινικῆς Δικονομίας.

Ἄρθρον 70.

Ὁ περὶ ἐξυβρίσεως ἐν γένει καὶ περὶ τύπου νόμος τῆς 23 Νοεμβρίου 1837, πλὴν τῶν ἄρθρων 19, 21 ἕως 26 καὶ 27 αὐτοῦ, ἅπερ τηροῦνται ἐν ἰσχύϊ, ὁ νόμος ΡΕΓ' τῆς 27 Ἰουνίου 1850, τὰ ἄρθρα 165, 659 καὶ 691 τοῦ Ποιν. Νόμου, ὁ νόμος ΥΕΔ' τῆς 30 Ἀπριλίου 1858, τὰ ἄρθρα 3—12 τοῦ νόμου 1699, ὁ νόμος 173, τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ νόμου 4133, ὁ νόμος 4626 τοῦ 1930, τὰ ἄρθρα 2, 3 καὶ 4 τοῦ νόμου 4311 τοῦ 1929 καὶ πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἰουνίου 1931.

Ἐν Ὄνόματι τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ἐλευθ. Κ. Βενιζέλος

Τὰ Μέλη

Ν. Ἀβραάμ, Κ. Λιδωρίκης, Γ. Μαρῆς, Π. Βουρλούμης, Δ. Δίγκας, Α. Ἀλεξανδρῆς, Π. Ἀργυρόπουλος, Β. Δεληγιάννης, Χ. Λαδάς.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ν. Ἀβραάμ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἰουνίου 1931.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Ν. Ἀβραάμ.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Διὰ τῶν ἀπὸ 26 Νοεμβρίου 1927 Π. Διατάγματος, δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 294 τῆς 26ης Νοεμβρίου 1927 φύλλον τοῦ Α' Τεύχους καὶ τοῦ ἀπὸ 2 Μαΐου 1931 ὁμοίου τοιούτου, δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 120 τῆς 5/5/31 φύλλον τοῦ Α' Τεύχους τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων ὁρίζεται εἰς δραχμὰς μὲν τρεῖς (3) δι' ἕκαστον φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ δραχμὰς τέσσαρας (4) δι' ἕκαστον φύλλον τοῦ Δελτίου Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν, ἡ δὲ ἐτήσια συνδρομὴ αὐτῆς λογιζομένη ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους ὁρίζεται ὡς ἑξῆς :

Α') Δι' ὁλόκληρον τὴν Ἐφημερίδα μετὰ τοῦ Δελτίου Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: Δρ. πεντακοσίας (500).— ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ: Δρ. χιλιάς (1000).

Β') Διὰ τὰ τρία τεύχη Α', Β', Γ' καὶ Παράρτημα

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: Δρ. τριακοσίας (300).— ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ: Δρ. ἑξακοσίας (600).

Γ') Διὰ τὰ τρία τεύχη Α', Β' καὶ Γ'

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: Δρ. διακοσίας (200).— ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ: Δρ. τετρακοσίας (400).

Δ') Διὰ τὸ Παράρτημα

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: Δρ. ἑκατὸν πεντ.(150).— ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ: Δρ. τριακοσίας (300).

Ε') Διὰ τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: Δρ. διακοσίας (200).— ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ: Δρ. τετρακοσίας (400).

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

Ἡ δημοσίευσίς εἰς τὸ «Παράρτημα» τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τῶν διαφορῶν δικαστικῶν πράξεων καὶ Καταστατικῶν Σωματείων καὶ εἰς τὸ «Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν», τῶν Καταστατικῶν Ἐταιρειῶν, Τραπεζῶν κλπ. ὁρίζεται: Τῶν μὲν δικαστικῶν πράξεων εἰς δραχμὰς δύο καὶ 50 λεπ. (2.50) κατὰ στίχον, τῶν δὲ δημοσιευομένων ἐπὶ πληρωμῇ κανονισμῶν Νομικῶν Προσώπων κτλ. εἰς δραχμὰς ἑκατὸν ὀγδοήκοντα (180) κατὰ στήλην ἢ κλάσμα ταύτης.

Ἡ δημοσίευσίς εἰς τὸ «Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν» τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ὁρίζεται ὡς ἑξῆς:

Τῶν καταστατικῶν καὶ τροποποιήσεως τούτων Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν εἰς δρ. ἑκατὸν ὀγδοήκοντα κατὰ στήλην ἢ κλάσμα ταύτης.

Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς Γενικὰς Συνελεύσεις τακτικὰς, ἢ ἐκτάκτους, τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν ἐν γένει εἰς δρ. διακοσίας (200).

Τῶν Ἰσολογισμῶν εἰς δραχμὰς χιλίας πεντακοσίας (1.500) (Π. Δ. 15 Αὐγούστου 1927).

Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων Τραπεζιτικῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν εἰς δραχμὰς ἑπτακοσίας πενήκοντα (750) δι' ἕκαστην δημοσίευσιν (Π. Δ. 1 Ἀπριλίου 1928).

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Μαΐου 1931

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Κ. ΣΤΕΡΓΙΑΚΗΣ

ΣΗΜ.—Παρακαλοῦνται οἱ λαμβάνοντες τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ὅπως διαφυλάττωσι ταύτην, καθόσον τὰ φύλλα τῆς ἐκδίδονται εἰς ὁρισμένον ἀριθμὸν ἀντιτύπων, πᾶσα δὲ αἴτησις ἀποστολῆς ἑλλειπόντων φύλλων νὰ γίνεται μετὰ 15 ἡμέρων ἀπὸ τῆς λήψεως καθότι μετὰ πάροδον χρόνου ἀποβαίνει δυσχερὴς ἢ ἐκ νέου ἀποστολὴ τοιούτων. Ὅμοίως νὰ παρακολουθῶσι ταῦτα διότι τινὰ τούτων πολλάκις λόγῳ ὑπηρεσιακῆς ἀνάγκης συνεκτυπῶνται μετ' ἄλλων, ἄλλα δὲ προθυστερῶς ἐκδίδονται καὶ ἀποστέλλονται.

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου